

हस्तत्रये ब्रह्म युगे मघायां
पुष्पे धनिष्ठा श्रवणोत्तरे ॥ स
मूलानुराधा हयरे वृत्ति च
व्यरेषु लग्नेषु बध्न प्रवेक्ष्य
इति बध्न प्रवेक्षः ॥

प्रवक्षि जम दुश्चित्र वसुन्
लमघानिले॥ वध प्रवेशः
सन्नेष्टो रिक्ता राके वधे परेः१

[illegible]

216
Ceanothus
Crotanoli
T4075a

1926

ASBA ARCHIVES

यकतुंगमवेत्थोगिदुतुगानश
त्ययः नितुंगमवेत्थोगिदुतुगानश
निर्वि १॥

9524

2411

1707

(Faint handwritten text at the bottom of the page)

इकाही के मत कहो - १

... 2014

श्रीगणेशाय नमः सरस्वते ॥ गणेशाय शिवं भास्वरं रामं वंदं भ
नीपुराया ॥ १ ॥ को सुख्या ॥ वमत्कारविंतामशोदेववेदिपुत्री
धाय धर्मेश्वरः संबुद्धिः ॥ अथ लग्नकुण्डलिकायां ज्ञातकोक्त
फलभावावजफलानां यवमत्कारविंतामशिं विवक्षुर्नाराय
णावायं पुरिप्सितनिर्विघ्नपरिसमाप्तिर्धृतिरुत्तमपूरा मरुप
मंगलमावरनशिवशिक्षाये निबध्नाति ॥ लसतीति पीतं म्वरं
कृत्स्नं मुद्राद्ययलिंगितं विद्युतेव ॥ घनं संपुराया वनारा
यमारव्य श्रमत्कारविंतामशिं संपुवक्षे ॥ १ ॥ अत्रारिं यं
पुरं भसमये नारायणा नामार्थाहं लसद्वाभापातव ग
दं वरस्य तं विद्युताद्यनं मेघमिवराजयलिंगितं कृत्स्नं व
श्रीकृष्णमिवाहूदं श्रीकृष्णपूराया यवागमनामिर्नत्वा
वमत्कारविंतामशिनामानं ग्रंथं संपुवक्षे सत्यकृत्पूरे
शारवयामित्यर्थः ॥ १ ॥ पुनर्बालगोविन्द भजनपूर्वपूर्वोक्तो
मुदं पुकटयति ॥ कृत्वा किंकिशि जलकोलाहलो ह्यलसाय
तवा सो वसानं बलंतं ॥ यसौ दंगरी यो गिनामप्यगम्य भजे हं

मुकुन्दं च न स्यात्प्रवर्गा ॥ कुलातः न द्वादशमः तस्य किंकिरी जालस्य कटि
 वदुक्षु रघंटिका समूहस्य कोलाहलेन मृगाकारेणाह्यं युतं तद्वदेत दया
 संवालसत्पीतवर्णैवसानं सौम्यमानं पीताम्बरधारयन्तं योगिमप्यगम्य
 मणिप्राप्तुमसक्यमपि यशोदांगरीवलंतं गच्छं च न वृक्षमवर्गा कृष्णरूप
 मुदं अहं भजे योगिभिरप्ययशोदांगरी अर्चयंतं कृष्णनसा स्मरामि
 ॥ १ ॥ अथ हृदा गणातिशयोक्तिः ॥ २ ॥ अथ प्रयोजनं ॥ विप्रानिहं ॥ वतुलक्ष्य
 तं महीधो जमुष्टे प्रमुष्टीय विदुर्नानन्दहतीः ॥ परयुक्तिरप्यंते सं
 क्षिप्तं ॥ ३ ॥ भूजंगपुयातैः प्रवृद्धं करोमि ॥ ४ ॥ महीधो जमुष्टे प्रमुष्टीय विदुर्नानन्दहतीः
 तुलक्ष्य तं महीधो जमुष्टे प्रमुष्टीय विदुर्नानन्दहतीः ॥ ५ ॥ महीधो जमुष्टे प्रमुष्टीय विदुर्नानन्दहतीः
 ज्ञातां नान्देव ज्ञाना मानन्दहेतीः सुखाथं परं श्रेष्ठयुक्तिभिः ॥ ६ ॥ पदलाहि
 मीरम्य सुन्दरसंदि प्रभावं मवहु विस्तरं भूजंगपुयातैः भूजंगपुयातैः
 यश्चतुभिरीतिलक्षराकं भूजंगपुयातैः रव्यद्वन्द्वीभिः प्रवृद्धं करोमि
 रविंतामशिरूपं करोमि वह्निं हापयंसे विलह इति पिंगलोक्तौ त्वोद्य
 पादेदं ते मंगः ॥ शकनियः ॥ वतुलक्ष्य तं महीधो जमुष्टे प्रमुष्टीय विदुर्नानन्दहतीः
 थमपादः पाठनियः ॥ अथ ग्रहभावे फलानिक थयामिति जानीते न
 वेत्तवरीः स्थापिते किं भवके न वेत्तवरीः स्थापिते किं ग्रहे नैः अभा
 वोदितस्य एताकावहेतुः फले रेव सर्वतुवेतानि यस्यात्तेति भवके स्था
 रवेदराः ग्रहनवे स्थापिते भवके राशिमराडले किं न किं चित्फलमि

त्वर्थः तथाग्रहः अपि स्पष्टग्राह्यः तस्माच्चित्तानये स्यादिति ग्रहे
 ई किं॥ अभावेदिताभावेस्पष्टीकृतं विनासाधिताह स्पष्टतापीका
 वकिं विक्लव्यर्थः तस्माददोस्पष्टाः खेयः न्वादिभावश्च सा
 व्याइतिभावः अग्रहमास्पष्टि करे सोतुः पुनोजनमुच्यत इति
 यः यतः फलेदेवजतोः सर्वजायते तस्मान्निग्रहभावेपरा
 निपुर्वेकं थयामि॥ तत्रादोरवेः सन्वादिभावफलानिकथ
 ति॥ तनुस्थोरविस्तुर्गयष्टिविधनेमनः सन्तपेदारदायाद
 र्गात् वपुःपीड्यते वातपित्तैर्नित्यं सर्वेपर्यटनं हासहादीषथा
 ति॥ १॥ यस्यतनुस्थो लुप्तस्थोरविस्तस्य तुर्गयष्टिमुच्च चरु
 पविधनेदारदायादवर्गात्स्तीपुत्रादिसमुहात् मनःसन्तपेसं
 तापं प्राप्नुयात् वातपित्तैर्न वायुयुतपित्तैर्न वपुः शरीरं पीड्यते
 तथापुरुषः पर्यटंटे प्रातरंगद्वनिश्चितं हासवृद्धिधनं न्यूना
 धिकत्वे प्रायति प्राप्नोति॥ १॥ अथ हितियभावस्थरविफल
 धने यस्य भानुः सभाग्धाधिकः स्याच्चतुष्टयसुखं सद्वाये
 स्ववयाति॥ कुटुम्बेकलिर्जायया जायते पिकिया निःफ

सायाति राभस्य हेतोः २ यस्मिन्नरस्य लज्जभावावकुंडलिकायां धने
 लज्जद्वितियस्थाने भानुः सूर्यः सपुरुषो भाषाधिकश्रेष्ठभाग्यः
 स्यात् वतुष्यसुखंगजाश्वीदिसौरव्यलमेदिति शेषः वपुनः स्वद्वयं
 मध्येया गदुतिधमादि विषयो व्ययं कुर्यादिति भावः जाययानि
 ननभूतया कुम्भस्ववधु विषये कलिः कलहो जायते भवेदिति
 र्थं तथैराभस्य हेतोः पुनस्तथा कुर्यादिति फलायाति कृतेपि
 यानादुद्यमत्राहंकारैरानिः पलं स्यादिति र्थः २ अथ तृतीय
 स्थरविफलम् तृतीयो यदा हर्मशि जन्मकाले पुतापाधिकं
 विकर्मयातनोति तदा सोदरैस्तप्यते तीर्थवारिसदरिक्षयः
 संगरेशं नरेशात् ३ जन्मकाले तृतीयो यदा महर्मशिः सूर्यः
 सदा सपुरुषः पुतापादिको यस्मिन्नेतादृशं विकर्मं पराक्रमेमा
 ननोति वपुनः सोदरैर्भूतिभिस्तप्यते सदा पमापुयात् तिर्थवा
 रीतीर्थगमनश्रीलोमवेत् संगरे संग्रामे सदा रीक्षयः शत्रुना
 प्राप्तस्थानरेशात् पत्तशंकल्पाशां स्यात् ३ ॥ ०० ॥ ०५

॥ प्रेचित्रा स्वाति चंद्रे चदित्वा ब्रह्म पुष्पे वार्यम ह्येधुमेने ॥ चंद्रे मंदे ज्ञानयो वा सरे श्रेष्ठं प्रोक्तं छादं मं
 दिरस्य १ तिष्ठपर्व धने च ह्ये स्वाति पुष्पे नराधयोः १ रे वति अश्विनि हस्ता च पञ्चमं गम
 नं प्रभम्

४	६	८	१०	१२	२
६	११	१	३	५	७

३	४	७	८	१०	१२
२	५	६	९	११	१

वैरव उ का रुकम्

११	६	३	५	७	९
४	१	८	१०	१२	२

गोय
मदनम

नडिभेदस्यज

अ।आ।उ।ह।जे।सु।रा।पु।१।आद्यनाडी॥
म।म।ति।प।वि।उ।पु।व।उ।२।मध्यनाडी॥
क।रो।श्ले।म।स्वा।वि।उ।श्र।रे।३।अन्तनाडी॥

वैरव उ का रुकम्

शत्रुत्रिकोराम

४	६	११	१२
८	१०	३	४

रोप्यकादनम्
स

शत्रुत्रिकोराम

१	३	७	९
२	४	८	१०

स्वरातामदानम्

मि
वि
शु
भ
स
सं
स्वामिनः

उभम्

अध्व।म।रे।ह।पुष्य।उ।शु।श्र।स्वा।देवतागराः
पष।पम।पफ।उम।उम।उफ।आ।रो।भ।मनुष्यगराः
क।म।श्ले।विष।रा।वि।ध।जे।म।राक्षसगराः

अन्तलोचनं	रो।ति।उफा।विपषा।ध।रे॥ १	शीघ्रलाभः १।७
मंदलोचनं	श्वी।म।श्ले।ह।उ।उषा।रा॥ २	यत्नालाभः २।१४
मध्यलोचनं	भ।आ।म।वि।जे।उभिपमा॥ ३	दूरे श्रवणाम् ३।२९
सुतोचनम्	क।पु।पफा।स्वा।म।श्र।उभा॥ ४	श्रुत्यामिन ४।२८

॥१॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ लघु कुं राडली माया जात कोक्त फलभाव अफ लजानाय वमत्कार
रविनाम शिं विव श्रु नी गाय रा वा य पा शिप्सीत निर्विघ्न परिसमाप्त्य थं श्री कृष्ण पुराणा
य रा म रू प मंगल मा वर न मिष्य प्रिक्षा ये निव द्धाति ॥ १ ॥ न वा स्मिं न्ध प प्रारं य समये ना
रा य रा ना मा वा ये हं ल स द्धे भ त्पित व री प द्दं व र य स्य तं विघु ता घ्न नं मे य मि व रा ध
या लिं गितं कृष्ण वं डं श्री कृष्ण मी वा हू हू कं श्री कृष्ण पुरा ण्य का य वा म नो धि र्त्वा व म का
र वि ना म शि ना मा नं ग थं संप्र व क्षे स म्य क्य कारे रा र व या मा त्प र्थः ॥ १ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ गणेशं शिवि भास्करं राम वं डं भवानी पुरा ण्या
ध टि कां सुर म्या ॥ व मत्कार वि ना म शी र्दे व वे दि पु वो धा य ध र्मे
श्वरः सं व्र वि ति ॥ १ ॥ ल स त्पी त पि ता म्बर कृष्ण वं डं मु य रा ध या लि
गितं विघु ते व ॥ घ्न नं संपु रा ण्या त्र ना रा य रा र व्य श्व मत्कार वि
ना म शिं संप्र व क्षे ॥ २ ॥ पु न र्वा ल गो वि न्द भ ज न पू र्वे पू र्वो क्ता मु
दं पु कट य ति ॥ कृ रा किं कि रा जी जाल को ला ह ला ह्य ल स त्पी
त वा सो व श्रा नं व ले नां ॥ ३ ॥ य शो दं ग रो यो गि ना म प्य ग म्य भ जे

कृ रा तः श्रा द्वा य मा न स्य किं किं रा जी जाल स्य कटि व ड् शु ड् घं टि का स मु ह स्य को ला ह ले
ने ऋ रा त्कारे रा ह्यं यु तं त द्ध वे त द मा ने सं वा ल स त्पी त वा सो व श्रा नं सो भ मा न पी ता
म्बरं धार यं तं यो गि ना म प्य ग म्य म पि प्रा पु म् सु क्य म पि य सो दं ग रो व लं तं ग द्धं तं
घ्न न व क्षा म व रा कृ रू पं मु कु दं अ ह भ जे यो गि भी र प्रा प्य य शो दं ग रो प र्थं श्री कृ

॥१॥ मुकुंदघनस्यामवर्गः ॥

स्तनसाध्यामीतिस्वमहद्ग्यातिथोक्तिः ॥ २ ॥ अथप्रयो जनयं धर्वविशिनष्टि वतुर्ल
 सज्योपि महो बो धाने शा नृपात्तं कोत्या रापरात् ॥ ३ ॥ अर्थं वतु धं भानुपरात्तं
 तुरिये सुखभावेदिनेऽतिशोभाधिकारोऽव्यसंपदे
 कमान्यतारूपसमादेतो बंधुतः स्वजनेभ्यः किमुतान्यभ्यो विग्रहं तथा विपक्षा
 हवे शत्रुसंग्रामे मानसमगयेति ह्येदाप्येति पुत्रासि वीदेशागमनक्रिनो भवे
 त् तथा तस्य देतो मानसं कदा विन्नशांतिं भवेत् सदा व्याकुलं स्यादित्यर्थः ॥ ४ ॥ यास्क

तुरियेदिनेऽतिशोभाधिकाराजनः संलभेद्विग्रहं बंधुतोपि पु
 वात्रा विपक्षा हवे मानसं कदा विन्नशांतिं भवेत् सस्य वेत ॥
 मथ सुतः ॥ ५ ॥ भावफलं सुतस्थानगे पुर्वजापत्यतापी कु
 शाग्रा मतिर्भास्वरे यंत्रविद्य ॥ रतिर्वेदने संव कोपि पुमादि
 मतिः कोड रोगादि जाभावनित्या ॥ ५ ॥ अर्थं सखं स्यात्क फलं
 रिपुध्वंसं हृद्राक् रोगस्य हिते नोति व्ययं राजतो मित्रतो
 वा ॥ कुले मातुरो पुत्रस्तु स्यादितो वाप्यारो निखादे विखादं क

रे सुतस्थानगे पंचमगे सति नरः पूर्वजापत्येतापि कुशाग्रा मतिः पूर्वजस्य प्रथमजा
 तस्यापत्यस्य पुत्रतापीतापवास्तं मरणाद्वेकं ततो दुःखं प्राप्नुवादित्यर्थः ॥ तथा त
 स्य मतिर्बुद्धिः कुशाग्रहति सूक्ष्मवस्तु विचारणी बंधने पुरुषप्रतारशोरतिप्रति कोड रोगा
 दि जा कुक्षि व्याधि भवाम् तिर्भाव नित्या जेयेति सर्वान्वयः ॥ ५ ॥ सखं सखे नाम रीपु

सर

सेति ॥ ६ ॥

भवनेभास्कर सजनोरिपुष्पसकृद्वेत् शत्रुघाती स्यात् तथाराजराजदंराउनिप्रिता
 निम्रतोयिचकार्यहेतोर्वीक्ष्यक्षयंततोतिकुर्यात् तथाप्यारोयात्रायानिषादेभि
 सेहेतुभिर्विषाददुःखं करोति मार्गेदौरक्ततलुठनवशादुःखपापुयात् इत्यर्थयातुकु
 लेमात्रं वंशोतथावतुष्यादतोऽश्वादिष्यापद्विपत्तीः अथवायात्रिकुलाद्वाहनपतनाद्व
 शिपुसुघाताद्वा दुःखं भवेदिति शेष अस्मिन्व्याख्याने कुलादिति पाठः ६ यदाद्यु
 नाथोराविदूयतातः सप्रमगस्तदानस्यपि यातापनंस्त्रीः प्रापिऽपीडाव स्वप्रार्शी

~~अथपुनरपि~~ पुनाथो यदपुनयातो नरस्यपि यातायनं
 पीडपीडा विनिर्भवेत्तु हलधिः क्रयेविक्रयेपि पुतिस्पृया
 नैति निशंकदावित ७ ~~अथपुनरपि~~ क्रियात्पठत्वष्टयेक

एभाजंविदेप्रियादराभेजदुप्यवस्तु वसुक्षिरातादस्पुतोवावि
 लंवादिपुद्गल्यजाभानुरूपंविधत्ते ८ ~~अथपुनरपि~~ दि
 वानायकं दुष्टताकोरायातेनवाप्नोति विना विरामोऽस्यवेतः तप
 श्वर्ययाभिहयापिपुयातिक्रियातुंगतानप्यते सोदरे रा ९ ~~अथ~~

~~अथपुनरपि~~ पुयातो श्रुयान्यस्य मेयूररो स्पृश्रमः

रकष्टं विना तप्यार्थं लाभे मनो व्याकुलत्वं क्रयेवस्तु संग्रहरो विक्रये गृहीतव
 स्तुद्व्यविनिमयेतु हलधिः स्वल्पलाभो भवेत् तथापुतिस्पृयापतिवादिष्ययाक
 दाविन्ननिद्रामेति लभेदित्यर्थः ७ अष्टमेयतिभावेयानुग्रहः क्रियात्पठव्यव
 हारेऽतिवधूर्तमतस्वकस्तुभा जले शीनं विधत्ते करोति तथा विदेप्रियादराग

शिकाञ्जथवावस्त्वमक्षयपिमजेत दस्युतश्चौराद्वेतेर्विलंबादर्थजिनालस्या
 दावस्तक्षिराता इव्यहीनता गुह्यजाविपत् परस्मीकृतेर्द्वियविषयकवातवि
 जन्यक्षेत्रायाष्टमेरवौस्यादित्यन्वयः ॥ दिवानायकसूर्यकोरायातेनवमः
 स्थेसनरोऽनिदुयामानोभावहरितयातपश्चययाक्रियातुंगताक्रियाश्चैव
 जापकन्यवहारेरातुंगतापूज्यतापुयातिदंभिकत्वेषिलोकमान्यः स्यादिति
 भावः ॥ तथा सोदरेरायाचाहेतुभूतेनसतपः स्यात् यतोदुष्टतापरदोहत्वमतएववि

सिद्धिरोराजतुल्योनरस्य जनन्यासथायातनामातनीक्षिमः
 संक्रमेहृत्तमैविषययोगः ॥ १० ॥ ~~अथैकादशविषयविषयं रवौसं~~
 लभेत्स्वबलाभोपयातेनपद्वारतौराजमुद्राधिकारात् प्रतापान
 लेषात्रवः प्रापेत्तती श्रीर्योनेकधादुस्वमंगोद्वानां ११ ~~अथ~~
 दशारिवफलं रविहादप्रोनेत्रदोयकरोतिविषक्षाहवेजायते
 ॥ १२ ॥ सौजयाश्री ॥ स्थितिलब्धयालीयतेदेहदुःखपतव्या
 पदोहानिरुद्धपुदेप्रो ॥ १२ ॥ ०० ॥ ०० ॥ ~~इति श्री~~

नाविरामः शान्तिरस्यदेनेवाप्रेति ॥ अत्रकोराप्रावेनत्रिचिकोराविवक्षितंवेदितव्यं
 ॥ १३ ॥ यस्यदशमेपुयातः स्थितोऽभुयाऽसुर्योस्यतरस्यजनन्याः मातुर्यातनांरोगोद्व
 र्क्षेप्रांआततोतीविस्तारपति तथाऽस्यश्रमः पराक्रमोराजतुल्यः सिद्धिदोनपोद्यमवस
 नार्थसाधकस्यादित्यर्थः वल्लभैः प्रीयैर्भिषगुत्रकलत्रादिभिर्विषययोगः ततः कृमोग्ल
 निःसंक्रमेसंभवेदिति तात्पर्यार्थः ॥ १४ ॥ लाभोपयातेभवगेरवौसनरोत्पद्वारतः स्वद्वय

राजदत्तमुद्राधिकरादनेकधाश्रेयो गजाश्वादि संपदः संलभेत् किं वप्रातापानले
 शत्रवः शोपानितदुत्तमाधिकारदर्शनेन संतप्रास्युरिति भावः तथा गोद्वानामपत्त्या नां
 दुःस्वयं संलभेदित्युपेयान्वयः ॥ ११ ॥ द्वादशोगतोऽसौरविर्मेजदोषमंददृष्टित्वं पित्र व्या
 व्यापदपीत्रव्ययवेले शांक्तीति तथा विपक्षाहवे शत्रुसंगरे जयश्रीलब्धया लब्धुमिदं
 याधित्तिरेकत्रावस्थानं भव्यपुदे प्रो मार्गहानिः क्षतिर्जायते भवेत् तथा देहदुःखं लियते
 न स्यति अगत्पयते हा यथानुभवं व्याख्येयपीत्रव्योपादौ भव्यपुदे प्रो पीत्रव्यापदः प

२४

सौरवेस्तन्वादि द्वादशफलानि ॥ ११ ॥ ० ॥ अथ वन्दस्पतन्वादि द्वा
 दशफलान्याह विधुर्मोकुलिरा ४ ज १ गः सत्त्वयुस्थोधनाध्यक्ष
 मानंदलावरापपुंशी विधत्ते धर्मक्षीरादेहं द्रिडजडं श्रीत्रहीनं
 नृशोचलमे ॥ १ ॥ द्वितीय हि माशौ धनस्थानगे धान्यलाभः प्रारी
 नेति सौरव्यविलाशोगवाना कुटुम्बरतिर्जायते तस्य तु वप्रां
 दर्शने याति देवांगनापि ॥ २ ॥ त्रितियै वन्द विधौ विक्रमे विक्रामे
 रौति विस्तृतपस्त्रा भवेद्दामिनी रंजितोपि किय नये साहजतस्य
 शर्मप्रतापो न्वलो धर्मि शो वै जयन्ता ॥ ३ ॥ वतुथ मन्त्र यदा बंधुग

त्रिव्यापदशात्रुलुं ठना द्वाहानिः स्यादित्यर्थः ॥ १२ ॥ इति श्रीवसन्तकारविन्ताय सौरवेस्तन्वा
 दि द्वादशफलानां विधुश्चन्द्रोगो कुली राजगो वृक्षकर्कमेवस्थः सत्त्वयुस्थो लम्पगो
 धनाक्षं धनाधिकारिणां मानंदलावरापपुंशी पुमोदने पुण्ययुक्तं प्रोचलमेकथितोय
 राशौ अधमधर्मरहितं क्षीरादेहं मन्दविधिदरिद्रधनहिनं जडं मूकं मतिहिनं वा

श्रोत्रहि नं वधिरनरं विधत्ते करोति १ हि मां प्रो वदे धनस्थान गेहि तिय गे सति धान्यला
 म शरीरं अतिशौरव्यं अंगनां स्त्रीणां विलासा क्रिया कुटुम्बे स्वबंधु युतु छारति अल्पप्रा
 ति जायेते भवेत् तथा दर्शने तस्मिन् पुरुषे ह्ये देवांगनां पिवन्तां याती किमुता न्ययो अति सु
 न्दरः स्यादिति भावः विधौ विक्रमं विनियेदे विक्रमे तो दमेन विनियेतेति प्राप्नोति धामिन्मा सु
 न्दर स्त्रीयारं जितो लभ्यमानोति पितृपञ्चीधमो गोवेन मंगला धर्मि ध्वजित्वेन पुतापो ज्वलो यशसो वि
 ते श्वभवेत् तथा तपसा हजं भार्गवं शर्म सुखं कियद्विजये वहलं भवेदित्यर्थः ३ बंधुगश्च त

बान्धवै रत्री जन्मान पद्म शर्वाधिकारि शोदैव वयस्यादिमे तादृशं नैव सौरव्यं सुतस्त्रि
 गणा तो अमायाति सम्पत् ४ यदा पंचमो यस्य न क्षत्रनाथो ददाति हंशं तान संतो
 अमेव मतिं निर्मलां रत्नलाभं भूमिं कुसीदेन नानाप्रयो व्यावसायात् ५ अष्टमः
 रिपो राजते विग्रहे शापिराजजिता सेपि भूयो विधौ संभवन्ति तदग्रे योनिः प्रभा
 भूषि शोपि पुतापो ज्वलो मातृश्रीलो नत दत्त ६ सप्तमवत् ददे हारं सप्तमेशा
 तरस्मिन् नित्यं भवेदध्ववाशि ज्योति मि रतिस्त्रिं जने मिष्ट भूधुध्ववेताः वृक्षाः क
 ह्नपक्षे विपक्षामि भूत ७ अष्टमवत् सभा विद्यते ये व जितस्य गेहे पदे कर्हि वि
 काथ मुहोदकानि महाव्याधयो भित्तौ वारिभूताः शशिलै शकृत्स्वकाटा
 र्थः अत्रि जन्मा वदो यदा तदा पुरुषो बंधवे सौरव्यं सुत स्त्री गणात्पुत्रकुलत्रसमू
 हा सम्पत्कृतो यं शंतो यं सैदेव न पद्म शर्वाधिकार राजे हार शर्वाकार्यकती आदिमे प
 धमेव यशिता दृशने वयाति प्राप्नोति शाधिकारोपि सती दृगवानिति भावः ८ यस्य ज
 न्मनि पंचमो यदा न क्षत्रयो विधुरस्ये शान्तो नतो यं निर्मलां मतिं रत्नलाभं भूमिं स्वैव
 क्षितियपि ददाति तथा कुशादेन कलांतरव्यवहारे शायो व्यवशाय एव व्यवशाय
 उद्यमस्तस्यान्ताना प्रयो बहुवस्तुलाभाः स्फुरति शेषः ५ रिपो शत्रु भवने विधौ सुं संव
 हे सति राजा विग्रहे शासगमि शापि पुतापो ज्वलस्ते जमा कानि पुतः सन् राजते शोभ

तेऽयः प्रात्रेवोदिताः पुरा जितो अयि भूमिः प्रो बहुधा तत्रेति निः प्रमा मप्रतिमा अ
 पि भूयः पुनः संभवति त आमात रिप्रो लम स्याति सततं तादृशो न स्यादिति
 प्रोषः ५

सपुत्रेशीतरिष्मदारशस्त्रीसुखंअर्थवारिज्यतोवीक्षिदेशाव्यापाराध्वनित्वमपि
 दत्तं॥ कृष्णपक्षेनस्त्रीजनेरतिंतद्राशराद्यप्रान्तिंतनुनसुखंमिष्टयूक्तलुब्धवेताः
 मिष्टयुजियेतोयस्यसःकृसादूर्ध्वलःविपक्षाभिपूतःसत्रुभिःपराजितियवेदितिशेष॥ तस्य
 हेमेशजिष्मिथजावेद्यानामियंसदाक्वाथमूहोदकानिपयेत॥ चराद्यभिपूतत्वेसतितद्रोवा
 ररायावहवोवेद्यायन्तवतःस्फुरितीभावःकहिंविद्युरिभूताजलनिदानमेवमहाबाधयो
 राजयोगादयःमितयो जलनिमज्जनमयानि शोकदानिदूजेनादिजेनितवंधनादिदूःखनि
 मवंतिन्यवेक्षेताकृष्णकारकशिशयद्यममस्थाविद्येतेमवेदित्यर्थः॥ यस्यजनस्य

नष्टमस्थः॥ ८ ॥ नवम तपोभावगस्तारकेशो जस्यपु जाश्वदि जावंदि नस्तं
 स्तुवंति॥ भवेत्तेवभागाधिको योवनादेः शरिरे सुखं वंदवत्साह संव
 ॥ ९ ॥ दशम सुखं वाधवेभ्यः स्वर्गधर्मकमासुमुद्रागजे शनरे शादितो
 पि॥ न विनांगनावेमवे सुप्रियत्वं पुरो जातके सौख्यं संकरोति
 १० ॥ स कादश तमेद्रुमिपादिंदूनालायगेनपुतिष्ठाधिकारावरा
 शाकमेरा॥ श्रीयोथास्वीयांतपुरविश्रयंति क्रियावैकृती कहं न्य
 तपोभावगोनवमस्थस्तारकेशश्चरुं तं द्विजाः ब्राह्मराष्ट्रवियविशोवन्दिनः स्तुति
 पाठकाः पुजास्तदितरजनाः स्तुवंति गुरारूपं कुर्वन्ति यतो योवना योवन श्रुत्व धनत्व
 शिलव्यवहारदिहेतोर्भागाधिको भवेत्तेव तथा शरिरे सुखं शाहं मन्तः पुगल्यं व
 वंदुवद्वैमनं अथवा कदापि द्वीयमानं भवति त्पने नैवा न्वयः॥ समूहगजेऽध्वीः सु
 तिवंदे स्वर्गदशमगे सति धर्मकर्मपुण्यकारी शं न॥ न च वेभ्यः सुखं नरे शादितो राज
 पुत्रतिजनेभ्यः शकल्यारामपिनविनांगनानीवेमवे प्रभूत्वे सुप्रियत्वं सुतरां धूल्यं
 त्वं तथा पुरो जातके प्रथमसुते ल्यसौख्यं यद्यपु रोजायो ॥ ११ ॥ भवति पुरो जातको भूय

लक्ष्मि स्वल्पं सुखं प्रयाति प्राप्नोति ॥ १० ॥ लाभजनेनेकादशस्थे नूना वंदे राभूमिपादः शक
 शाकुमेराप्रतिष्ठाधिकारावराशां कमेरा ~~विशेषः यो यो विधिः यो विधिः~~
~~मायनाऽध्यक्षत्वं वस्त्राशिलभेत् अथीतपुरे गृह मध्यो श्रीयौ धनानि~~
 स्त्रीयावनिताविश्रमं स्थिति राभवंति तथा वस्तुभ्यो नापदार्थेभ्यो लाभः कीयया वैकृति कुराक्य
 वभवेदिति शेषः ॥ ११ ॥ द्वादशश्रापिष्टे दुःखं भवेत्तनेत्रादि विकारे राविं न विविध्या ज्ञेयाः मंग
 लेन विवाहादिकार्यं रासद्ययः शोभने कुटुंबादौ दुःखं व्यागः पित्र व्यादिमात्रादितः पित्री व्यापि
 मित्री भ्रातुरादि शब्दानां सुतवनितादिर्ज्ञेया मातुः शका प्रादादि शब्दानां पित्र कुलजेभ्य

का वस्तु लाभः ॥ ११ ॥ द्वादश ॥ श्रापिष्टादौ श्रीशत्रुनेत्रादि विन्ता विविध्या सदा
 सद्य यो मंगलेन पित्री व्यादिमात्रादितो तर्विषादो नवाप्रोतिका मं पि
 याऽल्पप्रियात्वं ॥ १२ ॥ इति श्रीवसन्तकार विन्ता मरीहो हिमांशोस्तन्वादि द्वा
 दशभावफलानि ॥ २ ॥ अथ यौमस्तन्वादि विलम्बे कुजे दंडलोहमि
 मिति संपन्मान प्रांके सरिकी द्वितीय कलत्रादिघातः शिरोनेत्रपी
 डा विपाके फलानां प्रादौ वापशार्गहः ॥ १ ॥ द्वितीयः भवेत्तस्य किं विद्यमाने

श्वात्तर्मनासी विषादोदुःखं प्रिया लपियत्वं ते घाते युवाविराजित्वं भवेदिति शेषः यपुन
 कायं मुनोऽभिलषितं न प्राप्नोति ॥ १२ ॥ इति श्रीवसन्तकार विन्ता मरीहो हिमांशोस्तन्वादि द्वा
 दशभावफलानि ॥ २ ॥ विलम्बे कुजे भौमे सति दंडलोहमि मितिः कलत्रादिघातः स्त्रीपुत्रनासः
 शिरोनेत्रपीडा फलानां कार्यसिद्धिनां विपाके परिणामे सदैव प्रतिकार्यमुपसर्गविद्योभवे
 दित्यमशान्वयः अतस्त्वमानसतपेत् तथापि द्वितीयः केशरिकं सिंहवदूद्यमीत्यादि
 तिभावः ॥ १ ॥ ये स्पृधनेदिति यभावे गारको भौमे भवेत्तस्य विद्यमाने लब्धे धने वा
 शतिकुटुंबे स्वजने विषये किं न किं विफलमित्यर्थः यथा मकंदो वानरः कलारं क

नापिकंठे समारोपितं गुंजादिरवितहारं त्रयते क्षतिः तथा सोपि कृपशो धनरक्षति तथा सोपि कृपशो ध-
नरक्षति न तद्वनं कदापि दधिकुठं वीपयोगाय भवति ति भावः तथा तस्य वादे मय्युपराजितः पूनर्भू-
योपि विवादार्थसम्पूरवः कोपि भवेदिति मुख्यतरः स्यादित्याशयः २ वाहुवीर्ययुजवलंकुतः कुतो वाहुलक्ष्मि-
स्वभूजोपार्जितद्वयसहोत्थव्यथायात्पीडोकेन भरापत्ते कथ्यते न केनापि त्वर्थः वपुनस्तपश्च योप-
हास्यजनहासाः कथंते वा स्यादेवमानवानात्तित्यो मंगलो न वेत्सहजस्थयो मस्तेतत्फलं स्यादित्या-
शयः ३ यदाभू सुतो भीमसूर्यभावे यतुर्थ स्थाने संभवे तदा जनानां ग्रहाः सानुकूलाः शुभकलाः कि-
त्येत्यर्थः तस्मात्सुहृद्वर्गसौख्यं वंधुमित्रगृहमात्रादिजनितं सुखं न किं विद्विष्यं तथा भूमिपालादज्ञः सका-

कुटुम्बे धनेऽगारको यस्य लब्धे धनं किं यथा त्रामर्कटः कंठहारं पुनः सं-
भूयः को भवेद्वाद भग्नः २ तृतीय कुतो वाहुनीयं कुतो वाहुलक्ष्मि-
स्वातियो न वेत्संगलो मोनवानां सहोत्थव्यथां भरापत्ते केनेतया तप-
श्चर्यया वीपहास्यं कथं स्यात् ३ यतुर्थ यदाभू सुतः संभवेतुर्थ भा-
वे तदा किं ग्रहाः सानुकूला जनानां सुहृद्वर्गसौख्यं न किं विद्विष्यं किं या-
वस्वभूमिर्लभेद्भूमिपालात् ४ पंचम कुजे पंचमे जाठरी नीर्वलिया

शाकृपां दद्यावस्व वपुशादजं भूमिश्च ग्रामादि साकृपावस्वभूमिर्लभेत् ४ पंचमे कुजे जाठरी नीर्वलिया
वह्नियान्प्रवलः किं विद्विष्ये पापे पि अनन्या भूयासीमिति स्यात्स्वयं या तर्मानसि दग्धवत्तयते सदेवः वा कुलः स्यादि-
त्यर्थः तदानिकसवकुजो जानमूयन्ने जीतमपत्त्ये निहंतुमार सत्येव ५ अष्टमि पुभावेऽगारके भीमे सति प्राप्ति-
यंतः शवलोप्ययः शत्रवस्तदं जे वितीता स्याजिरे मात्प्रादि भरे वेत्सारीताः संगरे संग्रामे न ति हंति यत्ता भत इत्य-
र्थं तद्वन्मनिषा विदारुद्धिः यातुले यो मात्र सहज जः सुखी स्यात् इति शेषः तथा वित्तं द्रव्यं वलियेत न स्यात् अपि पु-
नर्भूतिवहुविज्ञं लभेत् ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सप्तमेदिनिजः कुजः स्याद्दिनावादिनापहादिनेस्तादु नापीडनादि विर्युहः पुनः पुनर्भंगदः पराजयका
 रितथादंपतिद्वयः स्वपुंसोर्नीशाकोऽर्थो जन्मकुंडलिकायासप्तमेविद्यमानः खोद्यः कल्पकान्मकुंडल्यो
 वतत्पतिद्वयः इति शेषः अथानुदायभूतेन नो निश्चीतेन पारिशिग्रहे राविवाहे न हेतु नावाशि ज्यतो व्यापारहेतोः पु
 यारो नयात्राया नो निवृत्ति न पराक्षपाग न स्याद्दीप्त्यर्थः विवाहप्राया व्यापारलो भा हा बहु कां विदेशस्थो भ
 वेदिति भावः ७७ अष्टमेऽस्मिन् सुभौमश्चेत्तस्य विधाने भाग्येऽपि अष्टमेऽपि सुभाः खेयरा किंकुर्गुः कुजस्य

न जानतु जानं निहं मेकः ख नदानिमनःपामतिः किं ह्विषे
 पि स्वयं दुग्धवत्तप्यते तस्यैव ५ रश्मि नतिष्ठति षष्ठेऽर
 यो गारके वैतदं गैरिता संगरे प्राप्तिः संत मनोऽसासूखीमा
 तुले यो न तद्वद्विलियत विलभेतापि भूरि ६ शपथे अनु
 दारभूतेन पारिशिग्रहे रापुषारो न वाशि ज्यतो नो निवृत्तिः
 मूहु भंगदः स्याद्दिनामेदिनीजः पहाशर्दने सप्तमेदंपतिद्वय
 मय्य सुभास्तस्य किं खेयराः कु रुरमे विधानेऽपि वेदय

दुष्टफलदत्वेन शुभफलप्रतिबंधकत्वात् प्राकृतौ सक्तौ मानौ तोपि सखा कीनशत्रुयत्ते शत्रुरि

वावरतिपुयनेकृतेपि उपशर्गेविद्ये भूयतेपारब्ध कार्यविद्याः संयसंभवनिर्णयार्थः अ
 स्मार्थ तपोभावगोनवमस्थितोमंगलसंनभभाग्यवित्तं भाग्येन वित्तं इव्यस्यतंमहोग्रने जखिनं क
 करोति तथा महोग्रातिकुरामतिभवेत् आदिमः प्रथमः शालकी वनिताभातानकुतः शोदरः स्वभातापिन
 भवेत् तथा विक्रमः क्रियमाशोद्यमविपाकेपारब्ध लकालेतुदलाभोभवेत् तुदुखलोलायास्यति ८

मेभूमिसूनु शयाकिं नशत्रुयतेसक्ततोपिपुयनेकृतेभूयतेवोप
 शर्गेः ८ नेवम महोग्रायतिभाग्यवित्तंमंगंतपोभावगोमंगलसं
 करो भवेत्तादिः शालकः शोदरीवाकुतोविक्रमस्तदुलाभोपाके
 ८ दशम कुलेतस्यकिंमंगलोने १० जनेभूयतेमध्यभावेयदि
 स्यात् स्वतः सिद्धस्वावतंसिद्यतोशोवराकोपिकंटीरवः किं हिं
 तिय १० सप्तदश कुजः पीडयेत्तामगीः पत्न्यशत्रून्भवे सन्मू

येमध्येमावेदशमेनोमंगलस्तस्यकुले किंमंगलमपितुस्वस्थमोमस्वकल्याणा कार्यस्यादिति अ
 तिगयातिः तथा जनेभूयतेवहुभूयस्यादित्यर्थः असौनरः स्वतयेव स्वद्यमादेवसिद्धिः संपन्नकार्यवतं
 श्रियतेलोकेषु मंगायते तथा वराकोहिनकुलोद्वोपिद्वितियः कंटीरवः किं सिंहतुल्यपराक्रमस्यादिति भावः १०
 लामकुजोऽपत्यानिशत्रवश्चतापिडयेत् तथादूर्मुखः आक्रोशकोपिप्रतापानेजोधिकत्वा सन्मुखो लोको

दर्शनियवक्त्रो भवेत् गोधनेर्वहनेवानिधितैः सैरर्थादोश्वादिवापारे राधनं। पशुन्यभावाद्
गुलितिलोकप्रसिद्धादर्थे शून्यतादेव्यहनिता वसकृदे कवारं भवेत् ११ द्वादशो व्यभावगः कुज
अथस्य इवस्य नाशं करोति तथा प्राताक्षरं चिलोह घाते शस्त्रपुहारे सः शस्ते स न घात कृत्री
क्षते सह वर्तमानः स्यात्सनरोऽदि घातको भवेदि भावः मेया किं वदति भयं मिथ्या जश्रुतिमीति दस्यु

खो दुर्मुखोऽपि प्रतापान् धनं वर्द्धते गोधनेर्वहनेर्वसकृद्व्य
ताथैवैश्वर्यभावात् ११ द्वादशः प्राताक्षोऽपि तत्स भूतो
लोहघातेः कुजो द्वादशोऽथस्य नाशं करोति मया किं वदे
नी भयं दस्युतो वा कलिपारधी हेतुदुःखं विविधं १२ इ
श्रीवमत्कारविनामसो भौमस्य तन्वादि द्वादश फलानिः
अथ बुधस्य द्वादश तन्वादि फलान्याह ॥ राम ॥ राम ॥
॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

तश्चैरादुयं वा कलिः कलुहि भवेत् तथा पारधी हेतुदुःखं यत्पजनीत हेतुदुःखं विविधं
इति श्रीवमत्कारविनामसो भौमस्य तन्वादि द्वादश फलानिः अथ बुधस्य द्वादश तन्वादि फला
न्याह ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

वतुर्थ वरुजोवुधोयदिवतुर्थेवरेतदाशरुमित्रः ससुहृदुमिनाथागशास्रज हारस्यविशेषाधिक
 तसवाधोलेखकशोयनवर्गालेखीभवत वाअथवातदाशोपरेस्तदाश्रितान्मेलेखाधिकारिभीस्त
 दुक्ततन्मुरवनिर्गतवाक्चलिरव्यतेइतिलिङ्गर्थेनदवपुनःपेच कपिचोपार्जितधननोभवेऽपिच वंछनायल
 स्यादित्यर्थ ५ पंचमेरोहिरोयरोहिणपपत्तं बुधाभक्तिस्तस्यादिमेवयसिपुत्रगभोनितिहेतुस्याऽज्ञातयेन्मि

वतुर्थेवरेसुंइजश्वारुमित्रोविशेषाधिकदमिनाथागशास्र
 भवेलेखकोलिरव्यतेवातदुक्ततदाशोपरेपेचकंनोधनं
 वपुंवे वयस्यादियेपुत्रगभोनितिहेतुवेतस्यमेधार्थसंपा
 दयिचि बुधैर्भरापतेपंचरीहिरोथेकिययतेकेतवंसायिवा
 र ५ विशोधोजनानिरोवारिपेरापुवोषोपतिनायरोधोऽनि
 लानाम् बुधैसद्ययव्यावहरीनिधिनावलादर्थकृत्स्वशत्रुभा
 वे ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

यतेस्वेपत्तंवास्यात् मेधाबुद्धिरर्थसंपादयित्रीइव्याजनवतुरासाधिवारयमिवाशे मभरोद्वाटनादि
 मिःसहवर्तमानकेतवंदुर्लभकियदयमिमतविदुतइतिबुधैहोराविदुरापतेकथ्यते ५ वयस्य बुधै
 शत्रुभावेसुष्ठुस्थेसतिजनानांविशोधोनेः कलहःरिपुणानिरोधः प्रसहकारोगहस्थायनंअनिलानांवा
 यनाअवरोधोवायुनावदकोष्ठइत्यर्थः यतिनां सन्याजिनांप्रवोधो ज्ञानसंभवेदप्रतिज्ञोऽथः तथा
 सनरोनिधीनाइव्यकराशासद्य येव्यावहरतिविदधातितिसः वलास्वसायर्थं यंकुद्रव्योपार्ज
 केसःभवत ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सप्तमः श्रावयेऽनसंगते उदितः । शीतगोश्रुतस्य सुतः पुत्रो बुधो युवत्याः स्त्रियाः शंसुस्व परंतु
भोगे रति समये तु स्वल्पं कालं स्याद्विषयं विविधं तत्तथा हेमवत्सुवशीतुल्यं देहशोभां श
रिरकान्तिं संपदं स्त्रीया वा जेतुं कर्तुं मनुविधातुं न शक्नोति समर्थो भवत्यस्य इति शेषः ॥ त
स्य कान्ति लक्ष्मी वाऽतिश्रेष्ठा स्यादित्याशयः । असंगतो बुधसः सर्वफलं विकलविधातिमर्थं ७ रंघ

सप्तमे सुतः शीतगोश्रुतस्य पुत्रो बुधो युवत्या विधत्ते तथा तु विः
र्ययभोगे अनसंगतो हेमवद् देहशोभां न शक्नोति संप
पदो वा न कर्तुं ७ शतं जिविनो रन्ध्रगिरा जं पुत्रे भवन्निह दे श्रातरे विश्रुता
स्ते निधानं न पादिकं या दालभंते युवत्पुद्गवं कीडं न प्रीति मंत ८ न
वम बुधे धर्मगे धर्मशिलोति धिया भवेद्दीक्षितः स्वधुनी श्रात की वा कुलो
द्योत कृद्गानुवद्मि पा लात्पता पाधी को वा ध गो दुर्मूरवानां ९ मितं संवदे
नो मितं संलभेत पुशा दादिवै कारि श्रो रा जवृत्तिः बुधे कर्मगे पूजनीयो विशेषा
त्पीतुः शंपदो नातिदं डाधी कारात् १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

गे भव मस्थे रा जपुत्रे वं सुते शति शतं जीविनः शतायुश्च हस्वदे श्रोदेशां नारे व विश्रुता विख्याता स्ते नरा न पाश
तेः सन्तासादिकं या दवहानं व्यसं वयं युवत्पुद्गवं कीडने स्त्री के लि मंत र्मन सि प्रीति सुखं लाभं प्राप्नुवन्ति ८ धर्मगे न
वमस्थे बुधे भति श्रीमान् धर्मशिलो दीक्षितः साम्या जि बुधु निरना त को गं गा श्रा न वृत्ति मा नुवत् कुलो द्योत कृत्स्व वं
शः प्रकाशकः भूमिपालो दान पाद पिप्रता पे ना धि क दुर्मूरवानां मूरवर दुर्जनानां बाध को हि शको भवेत् ९ कर्म
गे दश मस्थे बुधे पितुः संपदो विशेषात् पूजनीयो लोक मन्मूनीति दं डा धि कारात् पुशा दादिवै कारि शा नि ग्रहा नु ग्रह व ति
सीरा जे शुभरा जे वृत्ति व्यवहार प्री लोयस्य शः मितं संवदे ना वा बाल स्यात् नो मितं अपरि मितं अर्था इव्या वरा श्वा

०
दिपंचम

११
विना लाभभावे स्थितये शान्तं नलाभो नलावरापमान् रापमस्ति कुतः कन्यको द्वाहदानं व
देयं कथं भूसुरास्त्यक्तं हना भवन्ति ११

लाभभावे स्थित भग्नानां तापनिपुत्रं विना न लभोद व्याप्तिन ला वरापमनो हारित्वं नान्तराप्यपरा
सहित्यमस्ति कन्यको द्वाहनं कन्या विवाह करण सामर्थ्यदे यदा तयोपदव्यंकुतः कथं बभूवुः
गृहि जा रूपकृत तृष्णा सदन बहुद्वेषा पुर्णामनोरथा भवन्ति न पित्र्यैकादशास्थे बुधे सवेतत्सर्व
लाभादिफलस्पादित्यर्थः ॥ यस्य द्वादशौ शीतो शुभजन्मा बुधो न वेत्त स्य गृहं भूमि देवा वा सखाः क
थं भजन्ति आ गच्छन्ति रशो सं ग्रा मे वै रि रा क स्मा भिति मा याति कः प्रा टो हि र रा पो दि को प्रा म नु भू या

नवेद्वादशोयस्यप्रितां शुभजन्माकथंतद्रुहं भूमिदेवाय जनि रशोवेरिशोभि
ति मायातिकस्यादिररापादि कौशाभादुः कोनुभूयात् १९ :: ::
:: ईति श्रीवमकारविनायकोबोधस्यस्तनादि द्वादशपत्राणि ४
तमः :: :: :: :: :: :: :: :: :: ::

[illegible]

॥ अग्ने जातं रविर्ह न्याषुष्टे जातं च निश्चरः ॥ जातं जातं ऊजो ह न्यानाहना न्यासुपा

चरेः॥११

अथ गुरोः तन्वादि द्वादशाक्षरान्याह लग्नगेदेवपूज्ये गुरौ सुवेष्मि सुवस्तु लं करे रासो भाह
 गेदिव्यदेहसुन्दरसरिरः सुखी विषादरहितः अल्पविषीत्यवलो नरः तथा गुराः पांडित्य
 लोकरजनादिभिर्गुरुत्वं बहुमान्यत्वं भोविनिपारलो कगतिर्भविष्यत्स्वर्गवासरूपा भवे
 दिति शीघ्रः कसुनिधनानि सं वलनभोगेन व्ययं बुजंति १ कुटुम्बेदितिये गुरोः शक्तिकवित्वे न्तो व्यकर

अथ गुरो द्वादशाक्षरान्याह गुरुत्वं गुरोर्लग्नगेदेवपूज्यं सु
 वेष्मि सुखी दिव्यदेहसुन्दरः गतिर्भाविनिपारवो कविः
 विन्त्यावसूनि व्ययं शवलनवुजंति १ कवित्वमतिदुन्दनेत
 त्वशक्तिमूर्खे दोषधक्श्रीघुभोगांतरव कुटुम्बे गुरो कष्ट
 तोद्व्यलब्धिं सदा मोघनं विश्रमेय न तोपि २ भवेद्यस्य दुश्चि

रोमतिदुन्दनेत त्वशक्तिनपाधिकारकरोशामर्थमूर्खे दोषधक्श्रीघुभोगांतरव
 सुरतां तोयस्याल्यवीर्यत्वासः कष्टतः प्रयासेन द्व्यलब्धिः स्यादिति शीघ्रः शदैव यत्र तोपि घनं नो विश्रमे
 स्थितिलभेत २ ०ः

पञ्चनखायाध्याअदिकारिकस्यपुस्तकं १.

यस्यदुश्चिन्त्यगः नृतिर्यथादेवमत्रिगुरुः शानरीलघुनां ध्वराणां मध्ये लघियान् अतिक्षुद्रः सोऽहं
 भात्रिणां सुखं कल्याणकाराः कृतघ्नो भवेत् तथा मित्रसार्थं हितवर्गं मित्रिन ललाटे दये भागेन
 जाते राजसमागते पितृद्वर्धलाभो न भवेदित्यन्वयः ३ वतुर्थ वतुर्थे गुरोः सति द्विजो द्वा रिते वि
 पुपठितो वेदयोः वेदोक्ता श्रीर्वा दमंत्रध्वानः तद्वतः स्वगृहं द्वा रतो वा जिह्वयाः श्वैरुद्धरितः प्रावृष्टः

कृणो देवमंत्रिलघुनां लघियान् सुखं शोऽहं कृतघ्नो भवेत् मित्रा
 र्थेन मेत्री ललाटे दये पृथलाभो न तद्वत् ३ गृहं द्वा रतः श्रूयते वा जिह्वया
 द्विजो द्वा रितो वेदयोः वेदो पितृद्वर्धनः पुतिस्पृष्टिनः कुर्वते पारिवर्त्य वतुर्थे गुरोः
 सपुत्रं तर्गतं च ४ विलाशो मतिर्वुद्धिगे देवपूजे भवेत् जल्यकः कल्पको
 लेखको वा निदाने सुते विद्यमानेऽपि भूतिः फलोपद्रवपक्वकाले फ
 लस्य ५ रुजाः तैर्जनन्या रुजः संभवेथः रीषो वा क्यती प्रात्रु ह वि
 त्वमेति बलादुद्धतः को र शो तस्य जेता महिरव्यादि शार्मानं मातुला
 नां ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

यते लिङ्गं र्थे लङ्गः पुतिस्पृष्टिनः प्रात्रोऽपि पारिवर्त्य शो वा कुर्वते तथा प्यंत मनः सौ द्वे गं स्यात् भ्रंशतोऽपि दिति भा
 वः ४ बुद्धिगेऽप्ये मस्ये देवपूजे सति विलाशो भोगे मतिः जल्यको वत्ता कल्पकस्ता किं काले खकं सुलिपिः फल
 स्पपक्वकाले फलोपद्रवः कार्यविद्युः सुते विद्यमाने सहायभूतेऽपि निदाने परिणातस्य वभूति द्वनः श्रमद्विभवे
 दिति शर्वत्रोऽयः ५ रीषोऽष्टे वा क्यती जीवे रुजा रीषोऽपि रीषोऽपि प्रात्रु ह तत्त्वं प्रात्रु ह न प्रायर्थमेति प्राप्तेति
 बलादुद्धतो र शो तस्य को जेता न कोऽपि राजयकर्त्तव्यः महिरव्यादि शार्मानं भोगवेत्ता यस्य सः तथा मा
 तुलानां प्रसन्नं रुजं जनन्या मातुरुजो भोगभवेत् ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥ ६ ॥

कारांशमशासुखिनतुष्टो न भवेत्सुतदे विस्वादिपथः प्रसूतः प्रतिदिनं पुस्तं योऽप्यलपरिमितं सामुद्रं लव-
 रांस्मिन्नेवेतपरिमितं मन्त-महानसेपयेत् वहनभोजयेदिति भाव इदं पलं दशमगुणं विषयकरणात्
 यं अथवा धनमराडपस्त्यवगुणोक्तमिति वीणाठे ११ भावे गुरुश्रेष्ठिकुप्यं स्वरां रूप्यादिनलभ्यं अपितुश-
 र्केलयेत् अन्येषुषिद्धा अहमुनिद्रादद्यादयो विपाकरणासे श्रीमंतमृष्टावधानं वा नदंति पितुर्भारभृत्पि
 तुः पोषकस्तस्य स्वांगजाओरसपुत्रोपयस्यः तदर्थस्तद्वत्तपराथं अन्यभोगा यनेवेमेवायदानधमोगार्थं

अकुप्यं बलाभे गुरौ किन्तु लभ्यं वदं तपष्टु श्रीमंतमं नो मुनिद्रा पितु
 भारभृत्स्वांगजास्तस्य पंच परार्थस्तदर्थं नयदे भवायः ११ यथाः
 किदृशं स ह्येसाभियाने मतिः किदृशिवं न वेत्तरे यं विधिः किदृशो
 र्थस्य नाशो हि येन त्रयस्ते भवेयुष्यं येयस्य जिव १२ इति श्रीवमत्का
 रविंतामशौ गुरौ स्तन्वादि द्वादशाफलानि ५ ॥ ० ॥ अथ
 गोस्तन्वादिफलानि समिविनमंगं समीचीनश्रांगं समीचीनवहंगना
 भोगयुक्ताः समीचीनकर्मा समीचीनशर्म समीचीनश्रुको यदल
 म्भवाती १

श्रीगणेशाय नमः सरस्वती नमः

नभवेदित्यर्थः कार्यभाष्यस्यादितिभावः पितृभारं च त्वं स्ववर्गाय समिति पाठो वा ११ अस्य व्यये दादशेजिवश्चेत्
 स्पसाधियानेसगर्वेसह्ययेपिकीदृशंयशोऽपिचयशयव परेखावयनेयामतिः साकीदृशीकिंतुक्वेरस्व
 येनार्थस्यपरमार्थरूपपरलोक्तस्यनाशोवृथाहानिर्वासकीदृविधिरविधिरैवेत्यर्थः तत्रयः शर्वगंवचुविष
 यक्तव्यः परंवचुः कताभविधिनारूप्यत्वांगस्वयेतेयवेवेयुः १२ इतिश्रीवसुधैवकुमारविज्ञानमश्रीगुरोसत्वा
 दिहादशकलानि॥ ५॥ अथश्रीगुरोसत्वादिफलानिः यदाश्रीवीनस्थानादियदुलाभ्यः श्रुतोलग्नवर्तितदांगसुन्द
 रंश्रीवीनशंगसत्संगः शमीवीनानांसीदर्थंवातुर्यादिगुणायतानावहंगनानांबहुस्त्रिणाभोगेनयुक्तः शमिधिन
 निवियुक्तानिकर्मश्रीयज्ञदानादिनियस्यसः समीवीनानिहपरत्रवाविषयभोगात्मकतत्कर्मफलानियस्यसः

मुखं वारुभासंमनिषापिवाविंसुखं वारुवारुशीवासांसितस्य कुटुम्ब
 स्थितः पूर्वदेवस्यपूज्यः कुटुम्बेनकिं वारुवावंगिकामः २ रतिःस्त्री
 जनेतस्यनौबंधुनाश्रीगुर्यस्यदुश्चिक्वगोदानवानाम् नपूरीभवेत्पु
 त्रसौपवेपिश्रीनश्रीनापतिः कातरोदानशंगामकाले ३ महित्वेधि
 कायस्यतुर्यः सुरेज्योजनेः किंनिश्चापरेरुष्टतुष्टैः कियत्पौषयज
 न्मतः संजनंन्यामधिनापितोपायनैरेवपूराः ४ ॐ ॐ ॐ ॐ

मवेदितिविशेषः १ यस्यकुटुम्बेस्थितोचनस्थः पूर्वदेवस्यपूज्य तस्यमुखवारुभासं सुवाशीकंमनिषापिवाविंसु
 शाशाधर्मिष्ठावाश्रवविषयजंवारुनानाप्रकारवासांश्रीवारुशीविविधानि कुटुम्बेनस्वनेनकिं वारुश्रीभनमपिनकिं
 वारुश्रीभनमपिनकिं वारुवावंगिकामः सुवनितामिलासस्यात्सुद्वितिययाशंभवंश्रीः २ यस्यदुश्चिक्वगोदानवानाम् नपूरीभवेत्पु
 त्रसौपवेपिश्रीनश्रीनापतिः कातरोदानशंगामकाले ३ महित्वेधि कायस्यतुर्यः सुरेज्योजनेः किंनिश्चापरेरुष्टतुष्टैः कियत्पौषयज
 न्मतः संजनंन्यामधिनापितोपायनैरेवपूराः ४ ॐ ॐ ॐ ॐ

यस्य पुत्रे पंचभावे शुक्रो न पुत्रे पि किं पुत्रजन्मफलनेत्यर्थः व्युत्कर्षे विप्रिच्छेदं तत्र फलं स्वयं यदि रूपां उदर-
 त्पि मनःसंतोषरूपं यविना संवयिष्य शानाभ्यां संवजनेन मिष्टाहारे रौवायदध्ययनात्कवित्वे काव्यका-
 रशोशक्तिर्न वेत्तेनाधीतेनापि किं अर्थात्पंचमेशु के सत्फलं पुत्रजन्मार्थं जकप्रयत्नात् स्वयं कारको
 संवजस्तपि मनस्तोषकारकोत्तममोजनसामग्रीकाव्यकरसासामर्थ्याध्ययनं वभवेदित्यर्थः ५ दानं
 मय्यशुक्रेशदाशित्तेशात्रुव्ययः शत्रुगे योत्तमो तो भवेतां विपद्यत संपादितं वापि कृत्यं तपे मंत्रतः पू-
 ज्यसौख्यनधत्ते

सपुत्रे पि किं यस्य शुक्रो न पुत्रे प्रयाशोन किं यत्नसंपादतार्थं व्युद-
 र्कविना संवयिष्य सनाभ्यामधीतेन किं वेत्कवित्वेन शक्तिः ५ स
 दादानवज्ये सुधाशित्तेशात्रुव्ययः शत्रुगे योत्तमो तो भवेतां विप-
 द्येत संपादितं वापि कृत्यं तपे मंत्रतः पूज्यसौख्यनधत्ते ६ कलत्रे
 कलत्रात्सुखनो कलत्रात्कलत्रं तु शुक्रं भवेद्भूतगर्भं विलासाधी-
 को गणपते वपु वाशिपुयाशो ल्यकः केन मुह्यंति तस्मात् ७ ० ०

दानवज्ये शुक्रेशात्रुगे अथ मस्थ सुधाशित्तः अमृतमेवितः अमरवदृढः अनिवारि शिथइतियावत् स्वव्य-
 पोद्व्यं त्यागस्तो योत्तमो भवेतां स्वतो जातिगुणाक्रियाभिश्चेष्टे रिपुः सन्मार्गे इव व्यश्नमवेदित्यर्थः वपुनः सं-
 पादितं कृत्यं कायं विपद्यत नस्येतः मंत्रतः कुमंत्रात्तपे सनाभ्यामपुयात् पूज्यादुरोः पुज्याय वा सौख्यं न चत्ते
 कलत्रे स्वीरतगर्भसपुत्रगर्भा भवेत् विलासाधिकोऽतिशोऽहः प्रवासि विदेशजमनशिलः पुयासाल्यकः स्वपे-
 द्यमोगणपते कथ्यते तथा देन वा तस्मात्पुरुषान्मह्यतिः तच्चातुर्यमोहिताः स्युस्तसर्वे ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥

जनसिन्धुसमये अष्टमे दैत्यपूज्ये शुके वतुष्यदं गोष्वादिनां सुखं ददाति तथा क्षुद्रवादी इष्ट वा क्यः
 विरं बहु कालं वारु सुखेनैव जिवेत् जयः अर्थश्च कष्टसाधोयत्नेन साध्यः धनरां उन्नयतीत्येनाधमरां
 यदीयमानं पुनर्वर्द्धते च विकीरो नवमेष्ट गोपुरे तन्गरेऽस्यै पुरुषाया ये पौराणुरवासिनः कुस्रादि
 नवद्विजीविकया वृद्धिर्न ददिरन् ते केतपुरे तदधमरां प्रतिष्ठितान् प्राप्तीत्यर्थं तथा तस्य धर्मध्वजादेर्दोषि
 कत्वादि तेर्गहं जायते पुंसि दुर्तिशेषः सहोत्तथादिभिश्चात्तयेः सौख्यं सरीरसुखं यमवेदित्यर्थः धर्मध्वः
 जिलिङ्गवृत्तिरीत्यमरलिंगतद्विषये धारणा ६ कर्मगोदशमस्थोऽष्टगुणोऽविविधं विजसंताने वने किं

जनक्षुद्रवादी विरं वारु जीवे वतुष्या सुखं दैत्यपूज्यो ददाति न
 नुस्यष्टमे का एसाध्ये जयार्थः पुनर्वर्द्धते दीयमानं धनरां
 च भूगोविक्कीरो पुरे केन पौराः कुस्रादिनये वृष्टादिमस्यै
 ददिरन् गृहं जायते तस्य धर्मध्वजादेशो स्यादित्ये सारं व्यः
 शरिरे शुखं च ६ अष्टगुणं कर्मगो गोत्रविर्यं रुरादि क्षयार्थं
 भूमः किं न आत्मीयस्व तुलामानतो हाठकं विप्रवृजनां
 वरैः पुत्र्यहं वा विवादात् १ अष्टगुला भगो लाभदेयस्य लग्ना सु
 रूपं महिषं च कुया सुसम्पत् लसत्कीर्ति सत्यानुरागं गुरात् ।

वानरुरादिः आत्मीयः स्वकीयः स्वयमो नतिविस्मयारूपश्चित्रविशेषः क्षयार्थं दुर्व्यना प्राय
 न वा किं पुत्रहं विप्रवृत्त्या वा स राजिबिकया जनहं वरैः प्रतिष्ठार्थं स्थापितयारिपार्थं के विवा
 दाहाठकं सुवर्गा तुलामानतः सतफलपरि सिद्धं न वा किं मपि तुलफलं शर्वे स्यादेवा जान किं य
 प्रावृत्तिरिति पाठे तुलामानतः सुवक्ष्यानेन जान किं या प्रीति संबंधि चिनी प्रावृत्तिरिति नी काम
 १ अष्टगुला लाभगुरुका दशस्थालाभदोषद्वयलोभकारी अष्टगुलं नरं सुप्रिलं गुरात् ॥ ६ अष्टगु

॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ६ ॥

॥२॥

नै समयवर्तिमिव शांततत्त्ववर्वापपुत्रात्तावत्तत्त्व
तनुस्थेराग्नौर्कजे प्रनौ चनेनातिपूर्णाः सम्यग्पूर्णाः अतितृह्यः प्रांतो यहिन विद्यादसः न्तस्थूलदृष्टि सु
क्ष्मविद्यारासा मर्थः दृष्टिजं विषं दृष्टे विरिपुना प्रक आधिमान् संदुर्बलं वेरोति तिदृग्वा विवाधावा
तादीपीडा मात्सरा वेष्टाः परोक्षार्था सहितः सन्वयमेव पीडितः उद्देग वा स्यात् १ कुटुम्बेदितिये प्राना
वसौ पुरुषः सुखापेक्षया श्रवलाभे दृष्ट्या कुटुम्बान् स्वजनादजिति वियुक्ता अन्यदेशं प्राप्नोत्यर्थः किं किं व
स्तु न भूतैः अपितु शर्वविषय योगवान् स्यात् तथा प्रशान्ति परिचयं विना लोहं लोह चटितं सखपा तादि
अष्टधा नूनास्तु वंशं वा हिरण्यं लोहमिन् पादिनी च दूतैः कोदमेत किंतु सर्वेत्यर्थं मीनाणां समैसा दुः

तिक्तदुःसहं वदो वाक्यं वक्ति वदनि ॥१॥ विविधशान्ते जना सह जादे उद्यमानसराकमावृत्तिं मनोशीतलं शां-
 नं मेव जायते भाग्यलाभादादृष्टं भविष्यरहितं कर्हि यिक्त्वा दानैव भवेत् युक्तभाषि ॥
 तवत्तादृष्टोऽवलतस्तुः अतस्त्वा सुखीः सत्त्वा तोपि दुःखी सुखी भवेत् ३ वतुर्थे शान्ते
 पैत कं याति दुःखं न मं सी बंधुवर्गपवादः पितुश्चापि मातुश्च शांता प्रकारि गृहे वाहने हानयो
 पैत कं पितुः शं बंधि धनं मं दीरं गृहं दुर्याति नास्य स्वहस्तगतं स्यात् वन्धुवर्गपवादो बंधुनि
 दा गृहे वाहने हानयो नाशः गृहं निर्वह न हानिश्च पितुर्मातुश्चापि संताप कारि वातरी गि

वतुर्थे शान्ते पैत कं याति दुःखं न मं दीरं बंधुवर्गपवाद पितुश्चापि मा-
 तुश्च संतापकारी गृहे वाहने हानयो वातरी गी ॥४॥ शान्ते पंचमेव प्र-
 जाहेतु दुःखी विभूतिश्चला तस्य बुद्धिर्न सुदृढा ॥ र ति दे श द सा स्वेन
 तद्वत्कालि मित्रतो मंत्रत कोटि पिडा ॥५॥ अशुभं पतेश्चिरतो यातयः
 कि यदि तस्य पुत्र भवेद्यस्य नात्री न युद्धं भवेत्संमुखिं सस्य योद्धुम्
 हि स्यादिकं मातुलानां विनाश ॥६॥ ॐ ॥ ॐ ॥ सुदरा न मित्रं विरं-
 वरु विनं शान्ते द्युत गेदं पति रोग युक्ते ॥ अनु साह सात स्य कृति न वे-
 ताः कुतो विर्यवान् श्री हूलो लुप स्यात् ॥ ७ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ राम ॥ राम राम

लो

शान्ते पंचमेव प्र जाहेतु दुःखी विभूतिश्चला तस्य व ॥ पंचमेव प्र जाहेदुःखी सन्ता न लेशा भवति वि-
 भूति धनस्य बुद्धिश्चला अस्थिरा बुद्धिर्न सुदृढा कुटिले त्वर्थः देवते देव विषये धर्मशास्त्रे धर्मपुति
 पादौ वेदस्य पादौ नर तिः प्राति विश्वास इति यावत् तिदुःखं ततो विवर विषये मित्रतो मित्रे रा-
 कालि कालः कोटि पिडा कुटिले विषये लेशस्तस्यादिती शो ठा ॥ ५ ॥ अथ च छेदि प्रभवने न स्य

शान्ते शो

सूर्यस्य पुत्री यदि यवेत्तस्यारेः सत्री भूपतिराजेश्वरतत्राकाशादितयः किमपि तु नेत्यर्थं युद्धे र
 रोवादेया द्वापुतिवादी संमुखो न भवेत्तेत् वलावुद्धितः कोरस्य तस्य जेता ईति वापठः सुगमार्थ
 मदि स्यादिकं सैरि यी प्रभृतिवत्तस्य सुखमातुलानां विनाशश्च भवेत् ॥ ६ ॥ शनीं नृपते सपुम
 स्थे सुदराः सोभनस्त्रियः वारुमित्रं सुहितका मरिवा रुविज्ञं न्यायजितं धनविरं बहुकालं न प्राह
 तः सुखं न भवेदित्यर्थः दंपतिस्त्री पुरुषावपि रोगयुक्तौ स्यातामिति शोयः तथा अनुत्साहसात्
 न्यक्तानीरं तदं अनुत्साही ॥ हीनवेता हीनं वेतो मानं संप्रस्यसः विह्वलः अकिंचित्करः लोलुपः अति
 वियोगी जनानां त्वनी पाधिकानां विनाशो धनानां सको यस्य न स्यात्
 शनीरं नृपते आधितः क्षुब्ध इति तदृश्ये जनकै तव किं करोतु ॥ ८ ॥ य
 तिस्य तिस्रस्तान् नितितं तु शालं रतिर्योगि शाखे गुरोराजसः स्यात् ॥ ९ ॥
 हृदगं तोदुःखी तोदी न बुद्ध्या शनिदुर्मगः सम्यक्तासः न्यसेदा ॥ १० ॥
 भजातस्य मापिता वाहरे वदुधा सर्वा तोदुष्टकर्मधिप स्यात् शाने
 रे धते कर्मगः शर्ममंदो जय विग्रहे जीविका नोतु यस्य ॥ १० ॥ ० ॥

तस्मिन् कुतो विर्यवान् स्यादिति शर्वत्रां वं ॥ ११ ॥ रं नृपते अष्टमं स्थानी अतो पाधिकानां मुपाधिर हि
 तानां जनानां वियोगः ससंगा भाव ईत्यर्थः धनानां विनाशो यस्य न स्यात् सकः तथा आधितः क्षु
 द्दः शीघ्रं दोषान् नृपते दृष्टेः नृपते जनः केतवें धूर्तता किं करोतु महाधूर्तः अतिधूर्ति स्यादिति
 भावः ॥ शनिधर्मगो न वयं स्थः श्वेतस्य मतिस्तिस्रस्तान् विषयविरक्त शिलतुं न तिस्रं कदुकं यो शास्त्रे योग
 प्रतिपादक ग्रंथे रतिरभ्याक्षोरजक्षो गुरोराजः प्रकृतिः नावुद्धार ते दीना मित्रवंधु वर्गा इत्येवं रूपं या
 तुहृदगं तोदुःखितः कपालात्वा-रिव न्नेमना अतस्त्वशर्मकसर्वे शां सुखकारि स्यात् स न्यप्रोदाय
 निरेव वा स्यात् ॥ १२ ॥ यस्य कर्मगो दशमं स्थामदस्तस्य माता द्यामातुरभावेन तस्य स वदुग्धया तं स्यात्
 वाहरे वस्वयुजस्व ॥ धनो धाजकत्वेन पिता वा स्य स वतः पित्रो नाशो भवेदिति भाव तथा आधिप

॥ १३ ॥ १३ ॥
 प्याक्षोष्टपल लोदेहे तो वा धानि छत्तार रां प्रवर्तः सर्वे कुलोके क्षुद्र कर्मता उ न दंड नादिशतेः क्रमेण
 विग्रहे जयः शर्मश्रुख मे धते वदुर्ते जीविका जिव न हृतिस्तुनः स्वल्पवेतनत्वादिति भाव ॥ १० ॥

योमगेदशमस्थानोमातासुखंविंदतेकिंपिजजनकेनवशौशवक्रिशोभावैवालकीडनादि
दृश्यतेउत्तनेत्यर्थः॥ तथात॥ पितृस्थापितोनिष्ठिरव्याकरः स्वयंवापितासुविज्ञैरुत्पादिनाह
मिश्रदृश्यतेदृश्यनिमित्तेनस्ववक्रपरवक्रादिनादेवतो जलाग्न्यादिभयेनबाधुवंनिश्चितं प्रा
पत्॥ १० ॥ लाभगेभानुपुत्रेविज्ञंस्थिरंनिश्चलमायुस्थिरं बहुलमानसं वस्थिरं स्वस्थं रोगादयो
नैवस्थिराः आरोग्यस्यादित्यर्थः॥ अपत्यानि संतानानि न स्थासि संतानशोकः स्यादिति भा
वः॥ माताहृतसरव्यमनुयोगोपपं वाधिक॥ गदेयोपपेर्विशिष्टयुक्तो मुखधूरश्च
स्यात्सुरितियर्थार्थशेषः॥ ११ ॥ व्ययस्थेदादशगेयदसूर्यसूनोशानोअश्वरः कोतरोन

शानोयोमगेविंदतेकिंवमातासुखंशौशवैदृश्यतेकिंनुपिजा॥ नि
धिस्थापितोवापितावाकृतिश्चप्राप्त्येद्वंदृश्यदेवतोवा॥ १० ॥ स्थिरंविज्ञ
मायुःस्थिरंमानसं वस्थिरंनिवरोगादयोरास्थिराशिरापत्यानिश्वरः श
जादेकसवपुपंवाधिकोलाभगेभानुपुत्रे॥ ११ ॥ व्ययस्थेयदसूर्यसूनोरस्या
दशूरोऽथवानिस्वयोमंदनेत्रः पुत्रान्नोगहेलग्नपश्चव्येयस्थारिपक्षं
शकृद्वपुनभोक्ता॥ १२ ॥ इतिश्रीवमत्कारविंतामशौशानेस्तन्वादि
दादशकलानि॥ १३ ॥ अथराहो॥ स्ववाक्येसमर्थः परेखापुतापापुयावांस
यादादयेस्वान्परार्थान् तमोयस्यलगेसमग्नारिवीर्यः कलत्रेऽद्यतिभू
रिदारोपियासात्॥ १४ ॥

निर्मयः निष्ठयोनिस्तज्जमंदनेत्रमंदादृष्टिः वहिपरदेशोपुत्रान्नोगहेनोपसन्नरस्यर्थवपुनल
ग्नपोलग्ननाथो व्ययस्थादादशस्थानगतः शानरिपक्षं सकृत्प्राप्तुनाशकरयज्ञेभोक्तायज्ञ
द्वेषेरावेयवसमद्विरितिशेषः॥ १२ ॥ इतिश्रीवमत्कारविंतामशौशानेस्तन्वादिदादशकलानि॥
अथराहो॥ यस्यलगेतमोराहः शानरोभग्नारिवीर्यः पराजितप्राप्तुः स्ववाक्यपालयेपरेखापुता
पास्वतेनसातशामर्थः परेखापुयावांस्वान्स्वजातीयान्परार्थान्परश्चानिवृत्तादादयत्
भाष्यसाधनं कुर्यात् भूरिदारो बहुस्विकोपिकलत्रेस्त्रिविधेअधुतिअशोतींययायात्॥ १४ ॥
कामाधिकस्यादितिभावः॥ १५ ॥

भ्यो १

कुटुम्बेदितियतमोराहुश्चेकुटुम्बंस्वबंधुजननष्टभूतं दुर्जनं जतयवखलेदुष्टजनेभ्यो हेतो
खस्यंपरवशंपराधीनात्वंकारागहनिवाशित्ववाप्राप्तोभयंयैलभेततथा म
याभासितामिथ्याभासितंनिभयंभयरहितोविज्ञपातोद्वारक्षः कपराइति याव
त्स्ववर्गप्रशोभोभवेदिति शेषः २ नागोथसिंहोभूजविक्रमेरापुयातिहसिंहसु
तेतत्समत्वंतुतियेजगत्सोदरत्वंसमेतिप्रयातोपिभाग्यं कुतोयानहेतुः ३ २ २ हजन्म
नित्तितियेसिंहसुतेराहोभूजाविक्रमेरावाहुक्लेननागोहस्तिअथवासिंहस्तसमत्वं
कुटुम्बेतमोनेष्टभूतं कुटुम्बं मया भासितानिर्मयोभूमिपालः स्ववर्गप्रशोभो
भयं प्राप्तश्चेदवशंपखलेभ्यो लभेत्योरवशंप २ २ नागोथसिंहोभूजाविक्र
मेरापुयातिहसिंहसुतेतत्समत्वं ॥ ततियेजगत्सोदरत्वंसमेतिप्रयातोपि
भाग्यं कुतोयेनहेतुः ३ ३ वतुर्थकथंयात्तुनैरुज्यदेहोहृदिज्वालया
प्रातलं किंवहिः स्यात् ॥ सवेदमथा मेषगोकर्कगोवधर्क्षसुरोभूप
तेवंधुरेव ४ ४ सुतेतत्सुतोत्यक्तिसिंहिकायासुतोभाभिनिवित्तयावि
ततायः सति कोडरोगेकिमाहारहेतुपुपंवेनकिंप्रायकादष्टवर्जम् ५ ५
कुलपतानपुयातिजगत्क्रिओकंसोदरत्वंभाचभावंसमेति ॥ तथाभाग्यं पुयातोपिप्रापुभाग्यो
पियेनहेतुः यतस्वोद्यमस्यहेतुः काराकुतः कथंस्यादलसोभवेदित्यथा ३ ३ वतुर्थेसुरो
राहुश्चेन्मातुनैरुज्यदेहोमातुर्देहोरोपकथंस्यानेत्यर्थ ॥ हृदिज्वालया मनः संज्ञाये
नवहिः शरीरमपिप्रातलं किंस्यास्वयं वाड्याधियुतइत्यर्थ अथमेषगोकर्कगोमेष
वृषकर्कशसिस्थोवधक्षेकन्यामिथुनयोर्वीसराहुश्चेदस्योत्तमपलंतेइदेवाह भूपतेर्व
धुरेव अतिरेव अतिप्रेयस्यादिपूर्वराग्वयः ४ ४ सुतेपंवमभावेसिंहिकायाः सुतोराहुस्तसु

नोत्पत्तिकारः॥ भामिन्याः सकीधायानिनायाश्चित्तया विंतापः कीपनामौव
 भामिनित्यमरः कीडरोगे कुक्षिवाधो सति माहुराण्यहेतुः कारसंभोयधा
 दिकं न किमपि अथात कुक्षिरोगोऽग्निमांशवः प्रापको दृष्टवर्जलाभका
 रदेवं विना प्रपंचेन येन विसरे राकिं प्रयागोभूया स्वल्पलाभश्च य
 वेदिति शर्वत्रोयः॥ ५॥ ये मां जनानां वैरिभावे बहेश्चिंतो राहस्तुऽपि पुंतामरः
 रापमपि देहे देवशत्रुसघातं नासयेदित्यर्थं तथा बलं देहि कंबुद्धि विर्यं वा-

बलं बुद्धि विर्यं धनं तद् शीनस्थितो वैरिभावे पिये मां जनानां म॥ रिपुणां
 मर रापं दहेत्ये राहस्थिरं मानं समातुलानोपितव्याः॥ ६॥ विना संलभे
 यद्युनतद्युवत्या रुजाधातुपाकादिना यन्द्रमर्दि॥ कटाहे यथा लो
 डये जातवेदा वियोगा पवादिः श्रमंत प्रयाति॥ ७॥ नपिः पंडिते वेदितो
 निन्दीतः स्वेः सकृदापलाभोऽसकृदुसरा॥ व धनं जातकं तं ज
 नाश्च तजति श्रमं शिर्कं रं धुगो वधशत्रु॥ ८॥ ६॥ ७॥ ८॥

तुर्यतद्वृत्तौ न क्लादाक्षो रापवशाधनं धनार्जनं स्थिरं मानं नो मातुलापितव्या
 श्रनो यनं श्रं कलं मातुपित्रोः सहजाभावश्च स्पादिति शर्वत्रोयः॥ ९॥ पुनेस
 सपत्नमेव द्रमदिराह श्रैत॥ कटाहे स्थापितमिति श्रोय जातवेदाः अग्रीयथा लो
 डये तसं तापये देवं विधातुपाकादिना रुजारोगे रातद्युवत्यो विना संलभेयः
 प्रापुयः॥ तथा वियोगा यवाद वियोगा॥ बंधुभिश्चैष दुःखानि जपवादी लो

कनिंदाः शर्मशांतिनपुयांति ॥ ७ ॥ रंध्रगोः ॥ मस्थोबुधशत्रुः राहुः श्रम्यं
 धीकृतं श्रमेरावेहपुयासनग्रथिवातगोलकं करोति कृतवपुनरं नरं जना
 स्तपजंति यथा जनकस्य दं जातकं धनं पितृद्वयं नृपेराजमिः पंडिते श्रवंदीतः
 पूजितः स्वेः स्वजनैर्निदितं श्रभाग्यलाभः सकृदेकवारमेव भूषाः कार्यहानिरस
 कं मुहुर्मवेदितीति श्रः ॥ ८ ॥ यस्य त्रिकोरो नवमेराह श्रैः सनये मनिषिबुद्धिमान्
 स्वेगुरोः पूजितो दयालु इयावान् देवतीर्थे कोतुकी सभाया द्योतकः प्रका
 शकः स्यात् कृतमुपकारनत्यजे सदा वंधुवर्गमालयेत् ॥ ९ ॥ खगेदशम

मनीषीतं नत्यजे हंधुवर्गसदापालयेत् पूजितः स्याद्गुरोः स्वेः
 सभाद्योतको यस्य वेति त्रिकोरोतमः कोतुकी देवतीर्थे द
 यालुः ॥ ८ ॥ सदा मुहुः संसर्गोति वगवर्लये न्यानि नि कामिनी
 योगमूयेः ॥ जनैः पाकुलो सो सुखं नाधिप्रोते मदेः र्थत्यई
 कुरकमो खगे गो ॥ १० ॥ सदा मुहुः तोर्थलमे साभिमानश्ररे

स्थेअगो राहरो सति असो जतो मदेः नवधानसमयेः र्थव्यशी कुरक
 मी सथरुवर्जं पाकुलः सुखं नाधिप्रोते सयनकुर्यात् सतामेक्षं संसर्ग
 तोः अतिवगवर् उद्यै मानिमी कामिनी योगं मानवति स्वीरति मुत्तमां स
 मेत् ॥ १० ॥ लाभगस्तमो राह श्रैः सुतो पति सो रवां सदा मुहुः तोर्थे द्यवल
 मेत् साभिमान किं करे रासे वकन वरेत् पविनान कुत्रापि गच्छेदित्यर्थः

विदेशां किं वृत्ते किं यथं गच्छेत् गृहस्थितस्वसर्वतो लभेदिति भावः धूर्ता
 बन्धवो मित्रा शिष्याः सस्यः ॥ धूर्तानां यस्य सः ॥ धूर्तानां बन्धुवर्गस्तस्य वा
 नर्थिये श्रूयन्ते न सर्वानर्थकारि परार्थानहरे गृहस्थो यात्र तद्विद्या
 सर्वस्येव दत्तिताक्षयः ॥ ११ ॥ द्वादशोत्तमादिनतां पार्श्वमूलं
 त्रयोदशोत्तमादिनतां पार्श्वमूलं त्रयोदशोत्तमादिनतां पार्श्वमूलं
 यत्ते ह्येतेनर्थतां श्वेष्टकार्ये वैपरिप्यपरिरामे यत्ते ह्येतेनर्थतां श्वेष्टकार्ये वैपरिप्यपरिरामे
 किं करे। शाब्दु जेत्किं कविदेशां ॥ परार्थाननर्थिहरे धूर्त
 बन्धुः सुतीत्यतिशो रव्यतमो लाभगश्चेत् ॥ ११ ॥ तमे द्वादसे
 दीनतां पार्श्वमूलं प्रयत्ने कृतेऽनर्थतामातनोति स्वलेमि
 ततां सांलीकेरिपुत्वं विरामे यत्ते ह्येतेनर्थतां श्वेष्टकार्ये वैपरिप्यपरिरामे
 इति श्रीवसवकारविंतामशोराहोस्तन्वादिद्वादशाफलानि
 अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

५४

सीद्विमातनोतिसस्यसर्वधन्यय १२ ॥ इति श्री ॥ वस ॥ त्कारविंता
 तामशोराहोस्तन्वादिद्वादशाफलानि अष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ॥
 ॥ राम ॥ रामहरि ॥ गोविन्द ॥ वासुदेव ॥ जनार्दन ॥ माधव ॥

अथ केतोभावफलान्याह [REDACTED] यस्य जन्मकाले श्रीरवी
केतुस्तनुस्थेऽलमस्थः बांधवव्यातुमिः क्लेशकर्ताः कलहकारकः दुर्जनेभ्यो
दुष्टजनेभ्यो भयं व्याकुलत्वं मनो व्यगता ॥ कलत्रादिविनीतस्य दशदिवि
सदोद्देगता उद्देगः शरिरैर्देहे मारुतिवायुसंवधिनीविश्रुते कप्रका
शस्यात् त्वर्थः ॥ १ ॥ धनेद्वितिये केतुश्चैतदाधनेद्व्यविषये नरेशाद्वा
जः सकोसादव्यगताधान्यस्य भाजितस्थानस्य नाशः सुरवे रोगकरः स्य कु

तनस्थः श्रीरवी बांधवै क्लेशकर्ता तथा दुर्जनेभ्यो भयं व्या
कुलत्वं कलत्रादिविनीतस्य सदोद्देगता व शरिरैर्व्याथाने क
धामारुति स्यात् ॥ १ ॥ धने केतु रव्यगता किं नरे साधुने धा
न्यनासो सुरवे रोगकृच्छ्रः कुटं वा विरोधो ववः सार्कतं वा
भवेत्सो गृहे सो गम्य गेहं ति सो रव्य ॥ २ ॥ श्रीरवी वि कमे
प्राप्तुनाशं विवादे धनं भोगं श्वर्यं ते जो धिकं व ॥ सुहृद्वर्ग

दुं वान्मित्रादिभिर्विरोधः ॥ किं सार्कतं व व शो भन वा कप्रमपिन
स्व गृहे मे रव गे सो गम्य गेहं कन्या मिथुनयो रि ति सो रव्य भवेदिति श
र्वान्नयः भुवः श्लोकद्वये पियदा लग्नः केतव इति धने केतव इति व
हव व न पाठश्चिन्तः को ति मडल संपातयो रे व राहु केतु संज्ञा स्थान

ग्रहत्वेन सिद्धां तोक्ते रेक वदनस्यैवोचितत्वात् केतुनां शक्तिरुक्त बहु
 त्वं तूत्यात विषयं जयमिति ॥ २ ॥ विक्रमेतत्तीक्ष्णं शिखीकेतुं श्रद्धेन यो-
 गविषयसुखमैश्वर्यं तेजस्तत्र यमप्यधिकं शत्रुनाशं वपुनर्विवा-
 दं सुहृद्दुर्गनाशं बहुपिडासदाभयो देगविनामिराकुलत्वं विध-
 ने ३ वर्थे शिखीवेन्मातुर्नासुखं सुहृद्दुर्गात्कदापि नासुखं पैत-
 कं पित्रीशं वधिधनादि वैस्तु नाशमेति स्वेगृहे विरं नो वशो दाशश्चे-
 न्नाशं सदा वाहपिडाभयो देगविनाकुलत्वं विधने
 ॥ ४ ॥ वतुर्थेन मातुः सुखं नो कदापि सुहृद्दुर्गतः पैतकं ना-
 शमेति ॥ शिखीवंधुवर्गात्सुखं स्वध्वजे हे विरं नो वसे-
 तस्वेगृहे व्यग्रतां वेत् ॥ ४ ॥ यदा पंचमेशह पुं पुं प्रयाति
 तदा सोदरे घातवातादिकं ॥ खगुर्ह्यवथा सतति
 खल्यपुत्राः सदा सोभवेद्दीर्घयुक्ती नरैः ॥ ५ ॥ ॥ ॥

व्यग्रता व्याकुलत्वं स्वेगृहे स्वध्वजं नुस्त्रिस्वमे हे माने शिखिनी
 वंधुवर्गात्सुखं भवेदिति शेषः शर्वत्रः ॥ ४ ॥ पंचमेशह पुं पुं प्रया-
 तितदा सोदरे घातविषये घातवातादिकं घातेन शस्त्रघातादिना-
 वातादि रोगेण वाक्त्रेणः स्वबुद्ध्या व्यथापिडा खल्यपुत्राः सततिः सन-
 रो विर्ययुक्ती पिदा सोभवेदित्यर्थः सर्वत्रानुसंगः ॥ ५ ॥ ॥ ॥

श्रापमे४

वष्टभावेतमसोराहोः पृष्टभागे पुष्टकेतीवित्यर्थः ॥ गते सति मातुलात्मा
 तसहजो न्मानभंगः स्वादरुहानिः रिपुणां विनाशाश्चतुष्टयदोगोमहि
 व्यादिनां वासुरवंतुष्टविज्ञानं मरुत्वं शरीरे सदा ननामयं भारोग्यं व्याधि
 नाशश्च भवेत् ॥ ६ ॥ शिखीवे न्मार्गविना भूयसी वहिनि हति स्वस्य परां वृ
 त्तधनस्य नाशः ॥ थवा वारिमिति जलमयं कलत्रादि पिडा व्ययः ॥ अथ स्य
 व्यगता मनः ॥ कीटतो वृश्चिकराशिरुक्ते तु श्वेतसवदा लाभकारि भवे
 त् ॥ ७ ॥ अष्टमेशहपुष्टकेतीव्रतिगुदं अश्रीदिशो गैरवस्यपि ज्यते वाहना

तमः पृष्टभागे गतेष्टभावे भवे न्मातुला न्मानभंगोरिपुणां वि
 नाशाश्चतुष्टयदसुरवंतुष्टविज्ञानं मरुत्वं शरीरे सदा ननामयं व्याधि ना
 शः ॥ ६ ॥ शिखीप्राप्ये भूयसी मार्गविना निहत्त स्वनाशः ॥ थवा
 वारिभूति ॥ भवे किटगः सर्वा दा लाभकारि कलत्रादि पी
 डा व्ययः व्यगता वेत् ॥ ७ ॥ गुदं पि ज्यते ॥ प्रादिशो गैरवस्यं भ
 यं वाहनादेः श्वद्वयस्य रोधः ॥ भवे दष्टमेशहपुष्टके र्थलाभः
 सदा किट के न्माजगो युग्मगेतुः ॥ ८ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 दे र्थं यं स्वद्वयस्य रोध इत्यत्र दू दो भंगत्वा दसु नां विरोध इत्येव पाठ कि
 ट के न्माजगो युग्मगेतु वृश्चिक के न्मा मे ख वृश्च मिथुन स्थ के तो स
 दार्थलाभो भवेदित्यर्थः ॥ ८ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥

यदाधर्मभावेन वयमिच्छीतदा नो सहोत्थानां भ्रातॄणां पीडां त्यथावहरा
 गंधूजे व्याधितपोदानतो हास्यवृद्धितयसादानेन वा लोकोपहास्यतां वि
 धत्ते तथा केशानां शोभते तो भाग्यवृद्धिः सुतार्थं भवेत् ॥५॥ यदा कर्मगोद
 शमस्थायस्य केतुस्तदा तंदुर्भगं संपदं कष्टभाजं केशाभाशिनं जा
 तुकदा विदाहने वाहने निमित्तं पांडित्यं पितृभ्योऽपि तु नो सुखदुःखमित्य

शिरवीधर्मभावे यदा केशानां शोभते तो भाग्यवृद्धिः ॥
 सहोत्थानां भ्रातॄणां पीडां त्यथावहरा गंधूजे व्याधितपोदानतो हास्यवृद्धितयसादानेन वा लोकोपहास्यतां वि
 धत्ते ॥६॥ पितृभ्योऽपि तु नो सुखदुःखमित्य ॥
 भाजं करोति ॥ तदा वा ~~वा~~ हने पादितं जानुजन्म हृत्वा
 जालिकन्या सुवेष्टुनाशं ॥१०॥ सुभाग्यः सुविद्या
 धिकोदशनि यः सुगात्रः सुतेजा सुवस्त्रोपितस्य ॥

र्थः जन्महृत् मेखवृत्तिक कन्या सुवतष्टुनाशं करोति शर्वत्रो
 न्वयः ॥१०॥ लाभगः शिरवीकेतुः सर्वथा वस्तुनां लाभं करोति त
 थासनरः सुभाग्यः सुविद्याधिकः सुगात्रः शोभनांगश्च तत्सर्व
 दशनि यो मनोहरः सुतेजाः शोभनप्रतापः सुवस्त्रो विस्पादिति ॥

श्रीः तस्य संतति दुर्भगा भवति हि नादरे ययेषां इत्येव ॥११॥ रिक्
 गोदादशास्थः नरैः सिखी केतुर्नरं सदा राजतुल्यं राजवत्सुखं का
 । रां ह्ययं प्रायार्थं धनव्ययं करं ररो तद्विप्रां विना संवत्सि गुह्या
 धिनेत्रे वस्तिर्नाये रधो भागे गुह्यं लिगं अंधि पादौ नेत्रे वरुणा दंडौ कवचाव
 भावतस्मिन् रूजारे गेरा पीडा न व्यथां मातुलान् प्रार्थय शुभं नेत्रे व

दरे पिड्यते सतति दुर्भगा व श्रीरवीलाभ गः सर्वलाभं करोति ॥११॥
 श्रीरवीरिक् गोवस्ति गुह्या धिनेत्रे रूजा पीड्यते मातुलान् नेत्रे व प्रार्थय ॥ स
 दा राजतुल्यं नरं स ह्ययं तद्विप्रां विना प्रां ररोऽशौ करोति ॥१२॥ ई
 ति श्रीवमकार विंता मरी के तोस्त न्वादि द्वादशाभावफलानि
 नवमो ध्याय ॥६॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

करोति सर्वत्रा न्वयः ॥१२॥ इति श्रीवमकार विंता मरी के तोस्त
 न्वादि द्वादशाभावफलानि नवमो ध्याय ॥६॥ ॥ ॐ ॥ ॐ ॥
 ॥ ॥

अथ ग्रंथ संहतिपूर्विकां स्वप्नोद्दिमाह ॥ वमत्कार विन्ता मरीचो ग्रंथे भव
 दनारायणो न जन्म कुशादिकायां जात कीर्त्त भावं यत्फलं कीर्त्तितं
 कथितं योद्दिजः पठेत् सां सभायां तस्मै समक्षं तन्निकटे प्रवक्तुं अ-
 न्येनैव श्रमार्थं भवति शेषः ॥ १ ॥ इति श्री वमत्कार विन्ता मरीचो र-
 वयार्थदीपिका याग्रह भावफलाध्याय समाप्तः ॥ शुभम् ॥

वमत्कार विन्ता मरीचो यत्स्वगाना फल कीर्त्तितं भट्ट नारायणो न-
 पटेद्योद्दिजस्तस्मै रा जा सभायां समक्षं प्रवक्तुं न वाने श्रमार्थं
 वमत्कार विन्ता मरीचो रूढिका वकारान्वयार्थं प्रवोच्य प्र-
 दिष्टं ॥ सुदैव जन्मार्थं श्वरो मां वीपः प्रमोदाय भूदेव विदुः उ-
 नानां ॥ ॥ ॥ इति श्री वमत्कार विन्ता मरीचो वयार्थदीपिका
 याग्रह भावफलाध्याय ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

प्रकारान्तरं ॥ अकारं मगत्तं पितृ श्रमं वं मातु श्रमं विधो मातु वहि गहं कजा सुश्रि जाय
 ॥ एरिपुराण गहं सन्तानं गुरुपे वसित गहं जाया गहं श पुमं ॥ रश्मिं सूर्य सुतादिना श्रमव-
 नं भवन्तं होरा प्रकाशौ बुधेः ॥ मौमे द्विजो दुः ॥ जायसा विर विमो विज मादयः भावाः सप्त-
 क्षताः पूर्वः शेषाः पवं जडा अमि ॥ २ ॥ इति प्रकारान्तरं ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

विषये विषयं रोचते जने जने मता ९

७२

समेतमेव सप्तमो व शानिक जा करो भवेत् ॥
विषमे विषमो न च तने उज्ज्वलता १

स्वस्ति श्री गणेशाय नमः ॥ तिमिरासुनिधौ मयं करे रूध त्व योजग
र पीयाय त्पारं पीत्या तस्मै सर्वात्मने नमः ॥ १ ॥ मिहिरे सप्तमुपा
याते तमसां धेधरा तले पृथ्वी हे पृथ्वी दीपो यं काश्रीनाथ कृतो
बभौ ॥ २ ॥ उच्च निवादि कं भावं प्राप्नुमि त्रु गृहादिकं ॥ विवाय स
जात कं वपुश्च ब्रूयाद्वि वक्षसा ॥ ३ ॥ सुतपु नि सुतस्वामिलग्रस्व
मिव संस्थितः ॥ नरराशौ तदा पुत्रः स्त्री राशौ कन्यको व्यते ॥ ४ ॥
जनमाना मनक्षत्रं गतमासति धिग्रहाः ह्येन्द्रयुक्ता न गीमता पुत्रः
दीर्घः कुशो गुरु ॥ ५ ॥ गुर्विनी नाम सुदुर्दि ति धि मि मुनि मिर्युतं
राशिर्भागे सुता दाभ्यां सुतये के न रेवे न रवं ॥ ६ ॥ लग्नस्य विगतौ
रसै गतमासानिरूपितां ॥ भोग्यां श्री भोगमासश्च कललादि
कं ॥ ७ ॥ समेलने समाशौ व शानिक न्या करो भवेत् ॥ विषमे
विषमा सैवल्य पुत्र पुदो मतः ॥ ८ ॥ लग्ने शौ लग्नसंयुक्तौ न राशौ
वरविष्यदा तदा पुत्रो विनिर्देश्यो ॥ माथा कन्यको व्यते ॥ ९ ॥ वि
षमे जीवसूर्यो वपुत्र जन्म करो मते ॥ समे राशौ विषयं कुर्युः
शक्रवं न धरा सुताः ॥ १० ॥ सुतलै श्च मे नापरी गुर्विशिति निग

अभयुक्ते शिते पुत्रे सं गते अभमादिशेत् १

६

शिव
बलयादि
द्वयं

दत्ते विषयर्क्षगतः सूर्यः शशिशिवश्च पुत्रदः ११ श्रुको वामंग
 लोवापिश्रुभोवागर्भमिक्षते वन्द्रीवापितदापुत्रो गुर्वि जाय
 तैध्रुवं १२ श्रुक्रवन्द्रीसुतस्थानं यदि दृष्टानपस्पती न दायते तदा
 पुत्रः पुत्रपुत्रानि गच्छते १३ कदास्याः पुंसवी भूयादिति पुत्रे समा
 गते शशिश्रोः पुत्रावो मास भूतांशो वेगतास्मता १४ लग्नौ च य
 तमेस्थाने कलितीष्टति मार्गः तावन्तः कथितव्याश्च मासागर्भ
 स्पनिर्गता १५ गर्भस्य जिवने पुत्रे द्वादशे प्राः शुभे क्षितः केन्द्रो
 वाश्रुभैयुक्तः शशिश्रीजीवति बालकः १६ उदये दिनरात्रिश्च लग्न
 स्वामी दिवा गृहः जन्मपुत्रे ववालस्पदि वा जन्मविनीर्दिशते १७
 दिनलग्ने भवेत् लग्ने शोदिनरात्रिश्च तदा वा वादिने जन्मव्यत्य
 यवेत्पयं वदेत् १८ लग्नस्वामिसुतस्थाने लग्ने वसुतनायकः सु
 तो दुवस्पुत्रे वत्स्मिन् वर्षे सुतो दुवः १९ वन्द्रीवा मार्गवो वापि
 सुते लाभे वसस्थितः न पत्यं जायते तस्मिन् वर्षे वत्तजपादिभिः
 २० लाभस्थाने पंचमेव वन्द्रीश्रुको व्यवस्थितो परस्परे क्षरात्त
 स्मिन् वर्षे ज्यत्पुजायते २१ पुत्रपुत्रे वपुत्रे शो लग्ने प्राश्नाष्टमे स्थि
 त यावन्मात्रे ग्रहे सार्द्धं तावन्तस्तनयास्मताः २२ भगवन्द्रीपंचम
 स्थो कल्पवर्षे कोष्मृती पश्यन्तो पंचमस्थाने तो वपुत्रपुदास्म

लाभस्थाने भार्गवे दू पुत्र न म पुदाय को नीवौ वास्तपिती तो वने
 पुत्र पुटो स्प तो २४ पुत्र प्रश्ने सूर्य नाडि बहमानायदा भवेत् तदा वरा
 यते पुत्र सोमनाद्याय कन्य को २५ भीमे नराहु नावा पिशु कं स्यात्पं
 यमेश्वरः राहु भीमांतरस्थो वा पुत्र नाश करो भवेत् २६ भस्मं
 ते पं व मे प्रोया पा कान्ते वैदु वदे नाप पं जायते देवा जातो पिमय
 ते श्री भु २७ वन्दु ह्ये कूर युक्ते कूट ह्ये व पं वै मे निवस्थो स्तपिती
 नाथौ नैवा पत्नं प्र जायते २८ पं व मे प्रोयदा लगे पं व मेलन नाय
 कं वन्दु युक्त सदा पुत्र पृथक् स्य विनिर्दिशोत् २९ वन्दु युक्ते
 क्षिते मंदे बुधेषु के क्षिते पिवा उच्चस्थ भुदिते वापि विष्णु पत्नं
 प्र जायते ३० शुभे लग्ने सुते लाभे कर्मस्थाने यदा गुरुः तदा पुत्र प
 र्थक् स्य कथितव्य सुनिश्चितं ३१ सोमग्रहः पं व मस्थे वल वां
 पुत्र कौरवः कूरवर्गे जितस्त्रो पि पुत्र नाश करो भवेत् ३२ दिश्व
 भावे यद लग्ने शुभे स्यात्पं व मे वली अपत्नं दृय मारव्याये दि
 र्देवैकं वरे बहु ३३ यावत् संख्या पुंग्रहाणां त्रिग्रहाणां बह विधि
 तावन्तः कन्या का वा व्यासावन्तः पुरुषा रूता ३४ शुभ दृष्ट्या

संति नाशको भवेत् ४

संति ७६

संति ७७

संति

वज्रिवंतिनप्रपतिचूरदृष्टिभिः सर्वग्रहेक्षितेगर्भेर्जुगोदो
 धीर्तमसुत ३५ एकपुत्रे रवौ पुत्रे त्रयपुत्राश्च मंगले
 बुधे कन्या वतस्त्रयं सोमे कन्याद्वयं स्युत ३६ पंचपुत्रा
 गुरो वा व्यासद्वयं कन्याश्चापि भार्गवे सप्तकन्या प्राप्नोति वा
 व्याग्रहदृष्टिविचारयेत् ३७ इति पुत्रपञ्च अथ स्त्रिपु
 रुषयोपति यदा लग्ने स्वरो लग्ने जायेताः सप्तमे स्थित
 त तदा स्त्रिपुरुषयोपतिर्नैपि युषसं दृष्टी भवेत् १ य
 दा जाया पतिलग्नौ जाया स्थाने बल लग्नः तदा न्योन्यं द
 योपतिर्नैव युयादिदमसं किं २ जाया स्थाने लग्नना
 थो जाया दशकरः पुमान् लग्ने जाया धिनाथो वपत्यु
 राज्ञा करीष्या ३ लग्ने जायेता यो र्येगो दृष्टि वा स
 प्रमेगृहे लग्ने द्वापि द्वयोराज्ञा करं वैवद्वयं भवेत् ४
 उच्चैः लग्ने सप्तमो वपतिरुच्चो गुरादिभिः लग्ना दुष्टैः स
 प्रमेव जायो वपति नः स्युतः ५ वतुर्थे सप्तमे कूरो य

परिणिता धृता वापि हे भार्येतस्य त्रिष्टुति २

निगद्यते ४

ते ३

दशुकश्च दुर्वलः न जिवति यदा भार्या राहस्यात्स प्रमे स्थितः
६ सप्रमे व वतुर्थे वतुंगसो म्येव संयुतः परनिता तदा वापि
द्वये भार्येतस्य जीवतः ७ सप्रमे पापसंयुतुर्थे सो म्यसंयुते
पारीणीता मता भार्या दुता भार्या वतिष्ठति ८ वला वंदे व
चे नारी कुमारी वुवते बुधा गुरो प्रसुतां रूपाणां शुक्राला
वरापसी युता ९ ते जो युक्तां कुजे वुते दिगुगाराह मंदयो ८
द्वंसूर्ये शानी वापि कर्कशा बंधरा सुते १० कूरग्रहा स्थिरे रा
शौ वपत्य पुरु वल्लभाः मिश्रीताश्च ग्रहारा सो स्थिरे वयदि
संस्थिताः ११ पदार्कौ यदा पत्यं वक्तव्यं मिश्र पौरुषात्
वदुःखं हि विना भौमं निश्चय यदि पंचमं १२ विद्वोक्तयेत
दाग भो वित्तं पौमिश्र पौरुषात् शानि भौमे क्षरी हीनं पंचमं
शुभ विक्षितं १३ स्वभर्तु रेव गभो यंतदा वा यो विवक्षरीः १४
पाप युक्तो वंदु सूर्यो जीवो लंग्रं न पस्यती वंदे वाप्य क संयुक्तेति

वक्तव्यं जार संभवः ३

दागर्भः परोद्वः १४ लग्ने प्राजायाधिपयो र्यदि दृष्टिः यत्र
 स्पर्शं पुराणि प्राप्तिः स्यात् दृष्ट्या खंडाश्चिपुं प्रायो भवेत्
 इति स्विप्रह्न अथोस्विजातकं कूरे लग्ने समुत्पन्नस्वाप्रिह
 इविवर्जितं कूरेवेत दाना री भर्तारं कुरुते वशां १
 कूरक्षेत्रेषु मोदी वे लग्ने कूरो व्यवस्थितः जातातत्र भवेत्ता
 रि कुलस्पविषकन्यका २ दशमि मंगले नारिनिःश्रुते
 स्वेरिशि भवेत् ग्रहांतरस्थलगे प्रो प्राप्ते युक्तेव जा रगा
 ३ कूरयुक्तो यदा भौमो नीधने व व्यये भवेत् लग्ने व
 सिंहिका पुत्रो रडा भवति रं डा भवति का ४ सतैर्युक्तो य
 दाश्रुक्त सादान् कुरुते पति नीवे मंदे कुजे राहु स्वे वा वरा वनि
 र्दना ५ सप्तमे व कुजे रं दो पति त्यक्ता दिवा करे पाणे दृष्टे शनौ वा
 से कन्ये व हि जरां व्रजेत् ६ विधवा वाष्टमे कूरे सुग्रीला व
 निता समे दुग्रीला विषमेलगे बहु कूरे पतिर्न हि ७ कूरे लग्ने प
 तित्यक्ता सुरुपा सप्तमेषु मे भुन्ये लग्ने दुर्लभे कदो जायते प
 मे

का द

सौम्यरस राजा जेह सप्तम गृह उच्यते ॥ अ म न च अ म न वा क्य
 म अ म न च अ म न व र त १

नि ८ वरेलग्नेप्रवाशिवस्थिरेनित्यंगहेवसेर द्विस्वभावेस्वि
यालग्नेवाह्येवतिष्ठति ८ इतिस्विजातकं अथरोगिपुल
लग्नेलग्नेप्रापार्धेवायावंतसंतिस्वेवराः धनेव्ययेवतावंतो
रोगिनःपार्धगानरा १पुरुषग्रहोवायापुरुषास्विग्येस्वि
यः नपुंशकग्रहेरोगानिकटेवनपुंशका ३ वरेनास्तिग्रहेरो
गिबरेस्थानेवरेध्रुवं भासीनश्चस्थिरेलग्नेसंसुप्तश्चद्विदेहि
के ३ मत्पुस्थानेस्थिरेगहेद्विस्वभावेपुराद्वि वरेदेशांतरे
रोगिशुभलग्नेशु।स्वीस्थित ४ शुभेतत्रशुभवाद्यमशुभेत
शुभंवदेत् ५ अग्निग्रहे विनष्टस्पादग्नि कल्प्योहिरोगिनः
कूरग्रहे विनष्टे वरत्तमाहानिगद्यते ६ अतिसारोष्टमेव
शवेवनिगद्यते पुत्सहंवलहानिश्चशुक्रयुक्तेष्टमे कुजे ७
रक्तपीडापित्तपीडासूर्यभूमिसुतेष्टमे कूरयुक्तेवृधेतत्रसंनि
पातोनिगद्यते ८ कलत्रेवकुजेसूर्यसंतापेरोगिशोभवेत् श
निरन्यग्रहेयुक्तोरोगमन्यं वकारयेत् ८ अष्टमेराहसूर्यवक्

हे ४

लग्ने

इ

रोगिपुल्ले रोगिजेहं सप्तमंग ८ उच्यते ॥

अमेतत्र अमेवायं
म अमेतत्र अमेवदेत् ९

५

वृत्तने वातनिश्चयः ३

प्रहा वेता १

दशमस्थित ४

एरणस्यकारको महाकुष्ठपुंक्षुद्रोद्रेयावष्टमेकुसंयुतो १०
अष्टमस्थोराहुमंदीवातरोगवातरोगपुदभ्यको प्राणिपादा
दिकंयेनकंपतेवातेपीडया ॥ किमोमधीमितिप्रलेरोगि
नेदप्रामंभवेत् लग्नंवेद्योरुजास्तस्यादीअधीसुखमुच्यते १२
वलीवेद्योयदोअधीदुर्वलीरोगरोगिशो रोगिशोजीवनंत
त्रविपरीतेन्यथाभवे १३ त्रिकोशाकंडलग्नानांभुभग्रह
तिर्विली उच्यतावभवेदेआरोगीजीवतिनिश्चितं १४ अष्ट
मेयरविलंभीवन्नेवापिजलान्मतिः संनिपातात्कुजेम
त्पुबुधेचज्वरतोमतिः १५ लग्नेचलग्ननाथेयलाभेवा
वलांनिते रोगनाशादीर्घकालंरोगीजीवनंवदेत् १६
अजीर्णादष्टमेजिवेत् ह्नातोमरशांभ्रगो क्षुधायायप्रानो
राहोकेतीयविकृतीमतिः १७ केडेमत्पुपतोनेष्टेलग्नधि
पितथा अष्टमेलग्ननाथेबलेयंदे विरंरुजः १८ कर्त्तरि
योगमध्यस्थकेनेचयदिवंदमा हिवुकेचूरविद्वचलग्ने
पुष्टोदयेमतिः १९ वरेष्टमेवलग्नैवाभ्रमेयुक्तेचकंदके
अभेक्षितोलांभनाथोलग्नेशश्चोदितोभवेत् ॥ उर्वलोमत्पुनाथ
श्चशपोग्रस्तोपिजीवति २२ ॥

वंधुगृहेभ
वत्

वतांचले

उनेशोसोऽवलेचमत्पुषोभ्रदिनोवती ॥
षष्टेष्टमेयदाचंद्रसादामत्पुदिजायते ॥ २१ ॥

जीतोवेजी वत्ते वहि वेद्यतः १

रोगिरपीडितो रोगिविद्यार्थवहिवेद्यते २० इति रोगिप्रश्न
 मथ रोगिजिवनपुष्प जीवसां मरसां वा स्यादिति पुष्पेव
 रोगिशां मृत्युस्थानं विचार्येव वक्तव्यं शुभाशुभं १
 वलवानुदिते लगे स्वामि यदा भवेत् असंगते दुर्वले
 वमृत्युये रोगिजीवनं २ लगे शो दुर्वल इति मृत्युये
 मुदितो वली अष्टाष्टमे यदा वंद्यते तदा मृत्युक्षिप्तो रोगिशाः
 ३ शुभे क्षितौ लाभनाथो लगे शो दितो भवेत् दुर्वल मृत्युना
 थञ्च रोग्यस्तोपि जिवति ४ लगे रविशशीवासे सद्यो रोगप्रदो
 भवेत् लगे वदेकलने के सद्यो मरशामादि शोत् ५ मेखलगे
 वृश्चिकां शो यदा तिष्ठति मंगलः वंद्युक्ते मंगले वतदा मृत्युक्षणा
 दुवेत् ६ लगे शो ह मनाथ श्रयदि स्यादष्टमे गृहे देष्का शो यय
 दीकस्मिन्मुच्यते रोगशंकं गत् ७ लग्नस्वामि यदा लगे लग्नं वा
 शममीक्षते तं मित्रं यो शुभो वा पितदा जीवति रोगवान् ८ व
 तुर्थ लग्नधी कर्मलाभे प्राः सबलोदिता तदानमयते रोगि
 रोगिशां मपि प्रांकटे ९ रोगिशा जीवनं पुष्पे लगे शो मुदि
 पुष्प वंसे न रोगे गोप शमा नप शमक थनम् अभयहाः सोम्यनि

ही रोगिनः

रोगिनां विचारन संप्राप्त मप वमस्या ॥ १
 वृषट्टशाये सुनिशा क रस्या शुभं भवे
 दोगनि पिडि ता नाम् १

अथ रोगिप्रश्न

उच्चो मृत्युनाथश्च सद्यो रोगोपि जीवति

ले

प्रह्न लम्बे रोराप शमयोग कथं न॥ पापक्षे प्रह्न लम्बे तु पापसंयुत विहिते । तथैव वाच्यमे
 स्यात् नैरोगिणां भरणं भवेत् ३ । प्रह्न लम्बे योगात्मा तु यथागच्छेत् कथं न॥ । मंदपापसमे तोलमा
 नं नैव भुंजेत् ४ । रोगात् परदेशे वाच्यमगच्छेत् कथं न॥ ५ । परदेशे स्यात् रोगमुर
 राया जीनं प्रह्ने ॥ छुत्वा दये गुरु उधे तु मिते छुते यावारे रश्च सुविधौ मुनिषो-
 पुदा-
 तोषवा लम्बे वा प्रावतः शुक्ररोगी जीवति निश्चीतं १० नंदावकृति
 कामौ मे भद्राश्चेत्यावुधेशीते धनिष्ठादीप्रासीक्तावमद्यो मतुज
 यागुरी ११ शानौ च भरणं पूर्णयोगे च यदि जायते रोगोत्पत्ति
 स्तदा मृत्युः महाशल्यावज्जिवनं १२ इति रोगिज्जिवनप्रह्न
 अथ वैरिगमपद्धा परवक्त्रगमे प्रह्ने विचार्य सप्तमस्थलं
 स्थिरे वंदे वरे लम्बे रिपुशयाति सत्वरं १ स्थिरे लम्बे वरे वं
 दे नागद्वितित दाम्परिः स्थिरे लम्बे स्थिरे वंदे शत्रुशयाति
 से न्मवं २ द्विस्वभावे यदा लम्बे वरराशौ वयन्दुमाः ग्रहे
 युक्ता विहीना यशत्रुणा विनिवर्तकाः ३ भवतिलवतुर्थ
 वमेष सिंह धनुष्याः अरिमार्गे निवर्ते वक्त्रे दृष्टे पराजि
 तः ४ यतुर्गैः शुभैः खेटैः शत्रुशयाति सत्वरं हिवुके वंदुसू
 र्ये विदायाति वक्त्रे दाम्परिः ५ धर्मलम्बाष्टमश्रास्युः स्थिरे
 याति शत्रुवं स्थिरग्रहेः स्थिरे लम्बे दृष्टे शत्रौ श्रनागमद
 दग्नधर्मे श्वरी युक्तौ दृष्टे वाथ परस्परं तदा गमोरिपो
 न्मत्पादस्य थात्वन्मथा भवेत् ७ शनिशुक्रबुधाकीरांशय

हिने रश्च गद भुजगप-नगाव-रावाशव-नर-ज-मक्ष-वि-
 हिने रश्च गद भुजगप-नगाव-रावाशव-नर-ज-मक्ष-वि-

वा

धः ८ यस्मिन् रासमपति आ विस्थानं शुभग्रहा तस्मिन् क्षौ-
 समायाति पथिकं स्वगपति ९ वरोदये वरांशो वशु मे पापागमे
 दुतं नवाश्रीग्रह संख्या भिविश्राम पथिको व्यते १० लग्नां स
 योश्चतुर्थे व्यावंशा भवन्ति हि दुरमार्गे विविश्रामोस्तावंत
 परिकीर्त्ति ११ लग्नात्कुरो लग्ना पादायावत्संख्ये ग्रहो भवे
 त तावत्संख्ये दमार्गे ^{पथिके स्थाने पदवः} स्यात् १२ निविषये सप्त
 मेव चंद्रलग्ने श्रौं स्थितौ मत्तु नाथ युतौ मत्तुं कुरुते प-
 थिकस्य च १३ लग्ने पट्टोदये कुरोः दृष्टे सोम्यर विधीते वि-
 कोशा केदुर्गे वापि पापे पाथोही १४ दुरितः १५ लग्नाल
 ग्ने श्रौं दूपायावत्संख्ये शुभग्रहा तावत्संख्ये भवेत्सार्गे
 लाभश्च परमं शुखं १५ मत्तौ सूर्ये कुजे वापि मार्गे दौरभ-
 यं भवेत् यावन्तो निधने रवे टास्तावंत तत्स्वराः स्युताः १६
 सोम्ययुक्ते क्षिते लाभे धने लग्ने तृतीयके तस्वरोपद्रवो
 नास्ति पथिकस्येति कथ्यते १७ सिंह सूर्येष्टमे भौमे श्रौं द

चतुर्दश

समाज ८ रा ८ पदसद वरा ४ मुनि ७ परमार ७ बहि ३ पक्ष २ ॥
 मुनि ७ रा न हरि य भाग न क्षिण तं प्राप्नुवं भक्ति २४ विरज न चंद्रा न

सफलविफलौषध्य दृष्टाश्च शुक्राग्निग्धोमिंदु कटु क मि डा भ्रमिपत्रास्वभृगु जः १२

वेत्त्य ४

व

श्रुशानिविक्षितः प्रास्वजातं वदेत्प पेलने श्रुके गुरो श्रुखं १०
स्थिते गमागमो नस्त चरेलने वतौ स्म तौ दि स्वभावस्य काले
नकथितव्योगमागमो १५ सको मार्गे विश्रामवरे ही वस्थि
रे स्म तौ दि स्वभा ^पथालने गदता वचयः स्म ताः २० श्रमे ग
हे श्रुमे लने प्रासी सुखमादिशोत् कर्मस्थाने श्रुमे खेटे कार्य
सिद्धिपुजायते २१ सपूमे च श्रुमे यत्र यातितत्र श्रुमं वदेत्
सु ^रख स्थाने श्रुमे खेटे कार्य ^{पु}र्वरा सुखं वदेत् २२ स्यु स्थाने सु
पापेषु पांथ स्या श्रुममादिशोत् पापमुक्ते क्षिते मन्त्रो दोर भित्तिः
श्रुमे मतिं २३ इति गमागमप्रह्न अथ ^रक्षप्रह्न वृक्षप्रह्ने
एतस्थाने गृहे दृक्षा निरूपिताः श्रुमे श्रुमे वदेत् ^रक्ष मश्रुमे त्व
श्रुमं वदे १ पुं दृक्षा पुं गृहे वा व्याखी दृक्षा खी गृहे रपि खी ग्रह
द्वितीयैर्वक्षिणी वैक्षी वास्तुपादपा २ रवौ किं श्रुक प्रा ^{प्रा}काः सो
मे ^{प्रा}का जादनी मुखवाः मंगलौकंठ कैर्युक्ता शमिवदरिके बुधे
३ गुरो क्षीरयुक्ता वृक्षा भार्गवे कृदलिं मुखवा इंगुदि ^{पु}र्वरा मन्दे

गौ निघ्न्यात्रा वि लानं रवगुरो ३० विभक्तं ॥ आयातिराजारव लुमा स ल बुदूरंगते स्या हृतयो
ज नानिर

संगल ८ गोर परसद वेरा ४ मुनि ७ परमार व ७ बहि ३ पक्ष २ ॥
मुनि ७ परमार व ७ बहि ३ पक्ष २ ॥
विलग्न वंदाति

गहोकेतीवतादृशः ४ सफलावलिभिः श्वेतेरफलादुर्वलैर्गृहेः कुर
 युक्ताविधितावहृक्षाः भुक्ताश्चखंडिता ५ इतिहृक्षप्रसि अथ
 सोकापुष्टः व्यापारायगताशोकावुडितालाभसंयुता क
 व्यापारासंयुताचेतिप्रसिद्धिर्विचारयेत् १ लग्नलग्नपतिप्रस्ये
 त्वष्टमेप्रोक्तमंयदिः न बुद्धेस्तदानीकालाभोभूदितरोमवेत्
 २ लग्नेशश्चाष्टमेप्रोक्तकलत्रेयदितिष्टति तदोपोतस्यसंप्र
 व्यापारंतत्रपादिप्रोत् ३ लग्नेप्रोक्तगतकुरालगेद्विदेचतुर्वे
 तिष्टतियदिवक्तव्यंतदानीपतिर्म तः ४ द्विदेप्रोनेक्षतिद्वि
 दंनलग्नलग्नयकः तदाचवुडितानीकाजलेवायं विपश्चि
 ता ५ लग्नेशश्चाष्टमेप्रोक्तजीवाधर्मगृहेभवेत् शत्रुगृहे
 थवालाभोव्यवहारान्नजायते ६ लग्नलग्नपतिः प्रस्येद
 ष्टमेवहृक्षस्यति व्यवहारभवेलाभोनीकापुष्टेनिग
 द्यते ७ भुभयुक्तेक्षितः भुक्तेयदिक्षिद्रगृहेभवेत् वेल
 वानपिलग्नैरास्तादालाभोत्रलोदुवः अष्टमस्थायदावेदो
 लग्नेपिसक्लोभवेत् परदेप्रोक्तद्विमेस्तादालाभोनिगद्य

हेने

तदो
यते

कन्याकमललोचन ६

नौका व्यापारतो लाभसदा भूरिगतो भवेत् १

ते ८ उच्चं वेदसंस्थानं शुभैर्युक्तं बविक्षितं लगे प्राः सवलोका
भस्तदा भूषितो भवेत् १० इति नौकाप्रश्न अथ स्त्रीलाभप्र
श्न कन्यावर्षितुगच्छामिलाभस्यादानवामम इति पुष्टे वि
चार्य च लाभस्थाने शुभाशुभं १ लगे जीवे बुधे वा से वंदे वा स्व
गृहे भगुः कर्मण्य केयदा कन्यातु दौ दिव्या हिलभ्यते २
कर्कलगे कूरहिते कंटके सपुमे प्राप्ति भवाप्यने धने युक्ता
कन्याकमललोचना ३ लाभे सूर्यः प्राप्ति लगे पूर्य दे हो चरे कुज
लाभते यत कन्यासु रूपगुणा प्राप्तिनी ४ शुक्रो बुधश्चाष्ट मध्ये
लाभे भानुस्तनो गुरुः प्राप्तिस्ततीये संप्राप्ते सदा कन्यागुणा
धिका ५ लगे शुक्रे शुक्रिलास्त्री बुधे वक्रौ गुणौ शुभा साह
काराधरा पुत्रे ददितु दुर्मगा प्राप्ति ६ उच्चस्थिते वतु थे वजी
वदहे शुधाकरे विद्याधरी समो लभ्यते वतदधुबं ७ वन्दे
वालगतनाथो वा कन्यालाभाय सपुमे सपुमे सपुमाधीना
कन्यालाभपदा भवेत् ८ शुक्रेन्दुभ्यां युते दहे तुला ह सुभ
कर्कटे कन्यालाभे भवत्येक सपुमे वलान्विते ९ केंद्र

त्रिकोशांगेः सोम्यैः सप्तमैः त्रैलोक्ये ^{युक्ते} श्रीस्त्रीप्रदिलगेवक न्यालाभोहि जायते
 १. लग्नेश्वरोवर श्रित्यसप्तमेश्वक न्यका लग्नाद्वरस्पलाभस्यात्क न्यालाभः
 श्रसप्तमा ११ लग्नपुष्टेचनिभर्तासप्तमेश्वलांगना लग्नेवसप्तमेपुष्टेदा
 वेवधनपुरितो १२ धनस्थानेवलेयुक्तेपतिपत्न्येधनं वदेत् सप्तमेववलेः पु
 ष्तेपुष्टेवदेदुनं १३ धनेनूरेधनेहीनोसोम्येचधनपुरितो शत्रुक्षत्रेवद्वे
 रोप्राप्तौ सरव्युश्चदंपति १४ वदभुक्तौचरप्रद्वेसप्तमेवरदायको कन्यापु
 ष्तेसप्तमस्थेतोवक न्याप्रदायको १५ सोम्ययुक्तेक्षितेलाभेक न्यालाभो
 वरस्पव क न्यायाश्वरः प्रातिक्षत्रस्वामिवलेतथा १६ इतिस्त्रीलाभ
 प्रश्ने अथनष्टप्राप्तीपुष्प नष्टद्रव्यलाभः स्यादितिपुष्टेविचारयेत्
 लाभस्थानंनष्टलाभंविश्रयः कोपिलाभतः १ श्रीश्रीदयेपुर्णवंदः
 भुभयुक्तेक्षितेशुभे स्थानष्टलाभोलाभेवभुभेयुक्तक्षितेतथा २
 धनेसुतेसुखेहलग्नेषष्टेश्चापिभुभग्रहाः नष्टलाभकराः कुरावि
 परितंवदेत्तत् ३ लग्नस्थानेशुभेयुक्तेलाभस्यादभुभेनोही ल
 ग्नाक्षानाथयोर्जिगेनष्टप्राप्तिश्चकृत्तः ४ लग्नेलग्नेशंयुक्तेनष्ट
 दः सप्तमेश्वरः लग्नाधिपेसप्तमस्थेनष्टलाभोनजायते ५ पू
 र्णवंदोभुभेयुक्तेशुभेवेविज्ञेचनष्टदः सार्केचंद्रेनष्टलाभोस्तोग
 स्तेवकेश्चरेतथा ६ दष्टदातितस्करोद्व्यंलसप्तमनायकः

सं
 वंदुपाप

नाम्योलाभयोगोविद्यतेनवमग्रहं शुभेश्चालोकि तंलाभश्चिंत्योनिगद्यते १
हादशोक्तवभावेसुयत्रयत्राक्षिपुष्टतां तस्यतस्याभवेलाभोधनेपुत्रादिकस्य
५११ इतिलाभप्रश्नः अथद्विपरपुष्टन मेखलनेदिजश्रीरोः राजंः मश्वरुसोभवे
तलनेचमिधुनेवेस्यः सूरश्चकर्वटध्रुवं १ मंतपजस्तस्करः सिंहकन्यायाव
वरांगना पुत्रोभातासखावापितुलायातस्करोभवे २ वृश्चिकेसेवकश्रीरश्चा
पेभ्रातास्त्रियोधवा मजेवेमपजनश्रीरः कुम्भेयोरश्चमुखकः मिनेधरा
तलस्थानं नामवैशानिगद्यते वीरस्यदक्षरं नाममेखलनेवसादिकं ४ व
तुर्वर्णात्मकं नाममकरादिहवेभवेत् मिधुनेअक्षरं नाममकरादिकमादिशे
त् ५ कर्कवअक्षरं नामनकारादिकमिष्यते सिंहेवअक्षरं नामशकारा
दिकमुच्यते ६ कमेवदक्षरं नामयकारादिविनिर्दिशोत् तुलेयक्षरं नाम
मकारादिविनिर्दिशोत् ७ वृश्चिकेअक्षरं नामतकारादिविनिर्दिशोत् धने
तुदक्षरं नामहकारादिकमुच्यते ८ वतुक्षरात्मकं नाममकरेवविनिर्दि
शो कुम्भेवअक्षरं नामलकारादिविनिर्दिशोत् मिनेतुअक्षरं नामरकारादि
विनिर्दिशोत् ग्रहवर्णादिमिः श्रीरवर्णावर्णादिकं वदेत् इतिवीरप्रश्न
मृथपुष्टनलादिज्ञानं मेखलनेमिलत्परेद्वगः प्र~~पुष्टन~~ पुष्टनः वृषेहेमानि
दिव्यस्त्रीमोथुनेवृश्चयोभवेत् १ कर्केग्रहस्तावाग्रेपुष्टीमिलेदादक्षिरो
वदेत् कुक्षुटसिंहलनेवमिलेमांजारकोगतः २ कन्यालनेपुष्टकस्यमि

भवेत्

३ अथ प्रश्ना नलग्नफलं ३

इह बिल

लोकितग्रन्तः ३

लक्षणैव द्वाभ्यां उलुको वाथ काको वा दक्षिणो कुरुते रूतं ३ तुला
 लग्ने गच्छतश्च मार्गमिलति मानवा ग्रंथे विहीनः शङ्खवा कुरुते च
 श्रुगालकः ४ तृश्चिके गच्छतो मार्गपुरुषं लोकपिग्रन्तः मिलत्यश्च
 धनुर्लग्ने पुरुषं वांति सुन्दरः ५ लग्ने च मकरे नारिनी वाह सुविदि
 का विधवा पदुके स्पे च मार्गमिलति गच्छतः ६ मृत्तिका पात्र
 हस्ता यकुंभे। स्त्री मिलति ध्रुवं मिने पुरुष युग्मं वप्रष्टु मिल
 ति गच्छतः ७ प्रहम लग्नज्ञानं अथ नम्रपत्रिका विचारः ८ यरे लग्ने
 करे द्विपः स्थिते तत्रैव संस्थित दिस्वभावेतथा लग्ने करे राप रिवा
 लितं १ द्वेष्मा शो प्रथमे दि पः परिपूर्यो द्वि तियके अर्द्धपूर्यो न ते
 लेन ते लहिने स्त्रितीयके २ राशो प्रथमे भागस्थे बंद्रे पूर्यो पदि पक
 द्विती भागे च बंद्रे बहिने ते लो नि गद्यते ३ बंद्रे लग्नांतरस्थे हि
 ग्रहे वा व्याश्रयोऽस्ति मध्यमष्ट मध्यगा सो वा ह्यमष्ट के वा
 ह्यगाः ४ ग्रहाणां समतायां वैतौ स्वयः समलक्षणां लग्ने शब्दा
 रूपाद्यैर्वर्तिका रूमुच्यते ५ लग्नस्य लग्नस्य प्रथमे भागे सूर्ये प्रा
 व्यां पूर्वे पक्वा न्तितिये वदितिये च भवेदिशान कोरागाः ६ वतुर्थे
 वोक्त्रे वायौ कोरापं वम षष्ठ्योः सप्तमे पश्चिमां च नेह त्पि

वेव

लग्न नाचे पद प्राप्ति तुंगस्थे न शिक्षितः ५

को

राज्य

नवमेष्टमे ॥ १॥ दशमेर्के दक्षिणो स्यादग्नि कोरो च दिपका ॥ दृढो कादरो पो को दि
पाभावः परोक्षय ॥ ८॥ इति जन्मपत्रिविचारः ॥ अथ पदप्राप्तिविचारः ॥ पदप्राप्तिर्मस्य
द्वनेति पदे विचारयेत् ॥ लाभस्थाने भुमे तत्र भुमे स्यादभुमे न हि ॥ १॥ केन्द्रत्रिकोरो
बाचं दुस्वगहे भुम विहित ॥ उच्चस्थो भुदिता वापि प्राप्तिस्तदोच्यते ॥ २॥ लोभे शैः स्व
त्रोधे न तु गस्थे न त्रीक्षितः पदप्राप्तिकरः प्रोक्तो लगे लगे श्वरः सदा ॥ ३॥ स्थिरे लगे स्था
मिनाथ दष्टो युक्तो भव्य भुमे ॥ राज्या लाभकरः पो को दक्षिणः स्वल्प लोभित ॥ ४॥
वृष्ये शो भुदिते केन्द्रे लाभे वापि त्रिकोरागे ॥ गह्रं चान्ये चरे लगे तदाराज्यं हित भव्यते
॥ ५॥ लगे शपनाथो च दष्टो युक्तो पराजयः ॥ लाभे शकर्म नाथो वा व्योमि च दपदप्रद ॥
६॥ उच्चत्रिकोरा केन्द्रे स्थे चतुःपंचादिभिः ग्रहेः ॥ कर्मर्धे वा च रापुत्रो राज्यप्राप्तीर्निगद्य
ते ॥ ७॥ तुंगस्थो लग्नपत्रे लगे लगे त्रिकोरागाः ॥ स्वग्रहे सस्थिता वापि राज्यलाभ
करा मत्तः ॥ ८॥ सर्वग्रहे क्षितं चन्द्रो लग्नापदूला भव्यत ॥ राज्ययोगे कसर्वेषु राज्यो
मे गीनिगद्यते ॥ ९॥ सुनकादित्रये योगे वेशी पुमं त्रिके ॥ भवत्येव पदप्राप्तिरुच्चोचविशे
षतः ॥ १०॥ उच्चो गभीर्धो गभे पुमान् सर्वग्रहे क्षितः ॥ भविष्यति स्फुटो राजा स्त्रिग्रहो क
न्यको चते ॥ ११॥ राज्यप्राप्तिप्रद ॥ अथ जयपराजयपुष्टम् ॥ जयः पराजयो वा स्यात्
दिति पदे विचारयेत् ॥ दशमं भवनं तत्र जेयं सुभं मथो भुमे ॥ १॥ न हस्तो तमागा
नि श्रवरो ह सरवानि च ॥ नासागं शै कटि स्कंदो स्पृष्टा पुष्टजयवदेत् ॥ २॥ लग्नशे
वाथ कर्मसो भवेदुपचये गृहे ॥ भुमशब्दे भुमं द्रव्यं प्रेक्षरो जयमादिशेत् ॥ ३॥

लग्नेशु-कार्कि जीवजाः प्रोषाः खेदाश्च संश्रीताः भ्रातृपुत्रसुह
 द्वाभ्यो धर्मवापित दाजयः ४ लग्नेकु जीववा मंदः कर्मस्य कर्क
 सुते गुरुः धर्मलाभे सितजीवतदापष्टजयं वदेत् ५ गुरु
 लग्नेरिषो मंदेदशमेव यदा प्राप्ता तदा जयो न पस्यात्कोला
 मेव यगुनंदने ६

श्री गणेशाय नमः

३।१० स.चं.मं.उ. गुरु. शु.वा.रा.के । एकपाददृष्टि ३।१० शने परी दृष्टि १
 ८।५ स.चं.मं.उ. शु.वा.रा.के. । द्विपाददृष्टि ८।५ गुरोः परी दृष्टि २ ॥
 ४।८ स.चं.मं.उ. गुरु. शु.वा.रा.के. । त्रिपाददृष्टि ४।८ भौमे परी दृष्टि ३
 वरीः एक गुरा १

७ सप्तमे संपरी गुरो परी दृष्टि ॥ ४ ॥

शुभं हि दीदरात्					शुभं वद कोष्टकम्				
२	४	८	१०	१२	४	६	८	१०	१२
३	५	७	९	११	५	७	९	११	१३

यत् कोष्टको सात गुरा ७

मी. वि. के.	मे. सि. धं.	वृ. मं. क.	मि. तु. जं.
ब्राह्मरा वरीः ॥	क्षेत्रिय वरीः ॥	वैश्य वरीः ॥	शूद्र वरीः ॥

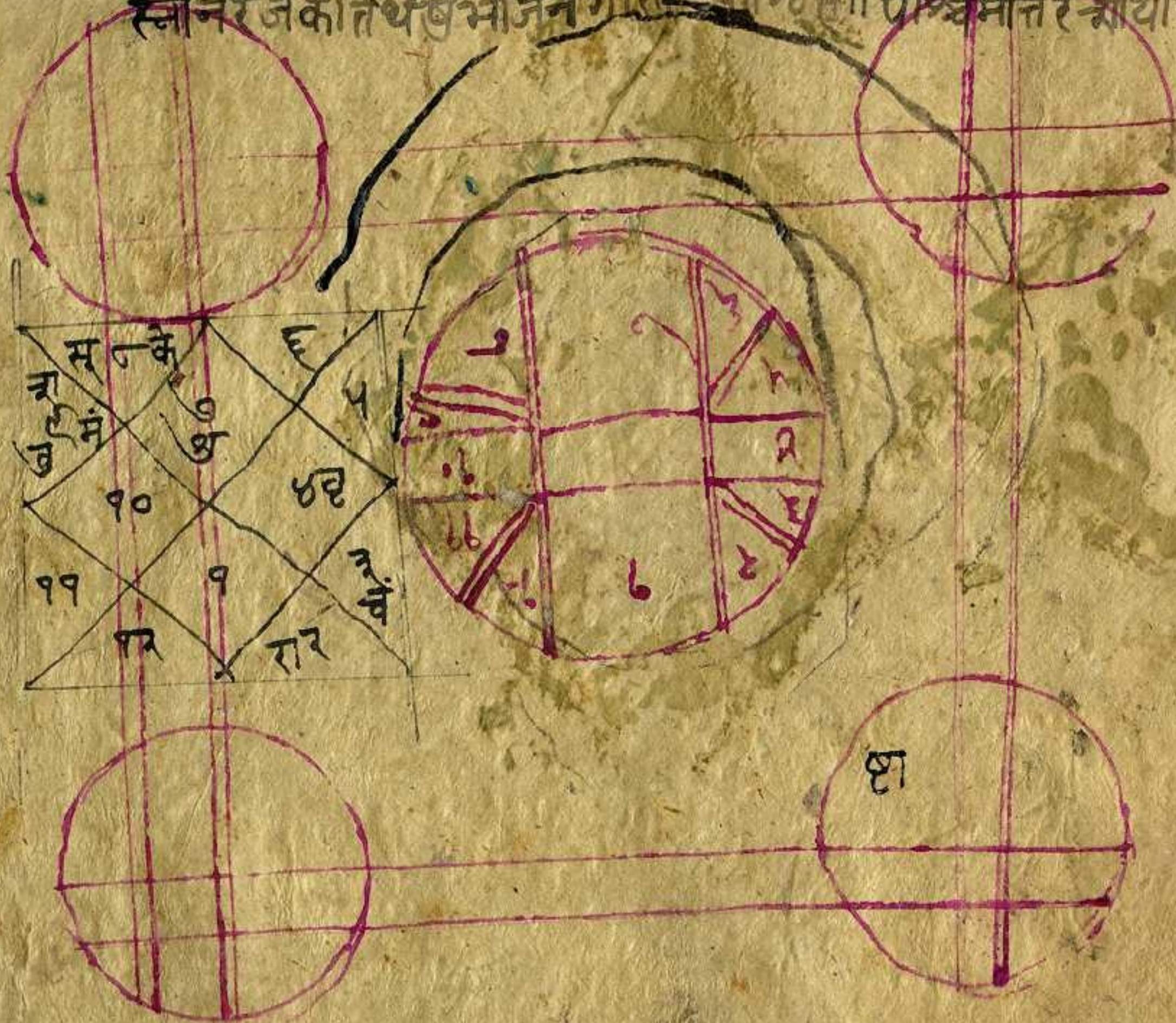
श्री सूर्यादि नवग्रहा जप मन्त्र ॥ ॐ ह्रीं ह्रीं ह्रीं सः सूर्यादि स्वाहा ॥ १००० ॥ ॐ स्वां स्वां स्वां सः
 सोमाय स्वाहा १००० ॥ ॐ क्रीं क्रीं क्रीं सः ऊजाय स्वाहा १००० ॥ ॐ व्रीं व्रीं व्रीं सः उवा
 य स्वाहा ८००० ॥ ॐ ज्रीं ज्रीं ज्रीं सः रुहस्पतये स्वाहा १८००० ॥ ॐ द्रीं द्रीं द्रीं सः
 अनाय स्वाहा ११००० ॥ ॐ रवीं रवीं रवीं सः शनिश्वराय स्वाहा २३००० ॥ ॐ
 म्रीं म्रीं म्रीं सः राहवे स्वाहा १८००० ॥ ॐ प्रीं प्रीं प्रीं सः कातवे स्वाहा १०००
 ॥ योगिनि ह्रीं मङ्गले मङ्गलनाय स्वाहा १ ह्रीं पिंगले वैरिवारिणार प्रीं सि
 द्धफट् स्वाहा ॥ ३ श्रीं धनदे धन्ये स्वाहा ४ ॥ ह्रीं भागरी जपनामे अधिस्व
 री भाग्ये ह्रीं ५ ॥ प्रभद्रिके मम भद्र देहि परभद्राणि नाशय स्वाहा ॐ
 मम रोग नाशय भं जय ७ ॥ ह्रीं सिद्धि सर्वमानं साधय नमः ८ ॥ ह्रीं संकटे रो
 गं मे परं नाशय स्वाहा ९ ॥ अवा दुखं नाशय ॐ नमो भवती विकटे विर
 पालिके प्राप्तिद ॥

॥ नाटिको आठ गुरा छ ८

अ	आ	इ	उ	ह	ऐ	ऑ	श	ष	१	न प्रथम नाडी १ प्रथ
भ	मृ	ति	प्र	वि	शु	प	ध	उ	२	म मध्य नाडी २ मध्य
क	रो	श्ले	म	स्व	वि	उ	श्र	रे	३	अ अन्त नाडी ३ अन्त
म	श्ले	ध	ऐ	ऑ	श	क	वि	वि	१	॥ राक्षस गराः ॥ १ ॥
प	प	प	म	उ	म	उ	प	हो	भर	अर्द्ध २ ॥ मनुष्य गराः ॥ २ ॥
शु	उ	म	श्र	रे	क	स्व	ह	अ	उ	३ ॥ देव गराः ॥ ३ ॥

गरा को ह गरा आ छ ह गरा

विवाहमारभ्य चतुर्थि मध्ये प्राद्वं दिनं वा यदि दर्शनं ततः ॥ श्री कृष्ण पतनं जं भा सुजिवोतिष्ठार
उद्धाह वस्त्रेण सुसंयुतां चिस्ममानममिह दित प्रयाति ॥ १ ॥ लिखनि ॥ निर्वैरपि प्रकृते व्याउ
आत्मनामगुह्यं नामनामानि अपरास्य व ॥ आयुः कामो न हरा निज्येष्टा पत्युः कलत्रया
स्नानं रजकतिथेः शुभो जने गतिः का गृहे ॥ पश्चिमोत्तरादी वपर्व पुरा पविनाशनं म ॥

लगे दोश्च कलत्र उच्यते भवने स्वस्वादिभिर्मेघ गह्वरे धु मेवा धा विरं
 किं ते रवतु तारा तन्नादि राव द्यार्कौ लगे ने च रसवि तास्मिन्ने र विरं
 तो जाया श्रुतो म लु क्त्वा जाया पाश्चमदी सुतः सुत गतः कुर्यात्सु
 तानां क्षतिं स ॥ १ ॥

थ प

अथ जयापराजयप्रह्न होरायानहमेपापे सप्तमेहिउकेपिच। न शुभं प्रह्न
राख्यातं दशमेव शुभो शुभम् ७ युद्धो भंगो यमकीरे नवमात्म जलप्रगेः
शाशांकेव केमेतन्ने मत्पुत्र पुत्रविक्षिते ८ सभौमेनिधने मन्दे मत्पुत्र
नेदिवाकरे लनेकलत्रे मत्पुत्र वससूर्ये वावदेवधं ९ लग्नस्थो वंद
भूपुत्रोषष्ठस्थो वधभागवौ निधनस्थो दिवानाथस्तदामं विधनं वदेत् १०
तनयस्य वधः प्रह्नः पापैरुदयपुत्रगेः निधने न निशानाथे भंगसूर्ये त्म
जेक्षिते ११ सप्तमेनिधने वंदे लग्नस्थे वदिवाकरे ॥ विपर्यये वा प्रह्नश्च
भवेद्वधवधभागमः १२ द्वित्रिकेन्दुस्थितेः पापैः सोम्ये च वलवर्जितैः ॥
अहमस्थो निथानाथे प्रह्नं वधो वधोथवा १३ शुक्रार्किसद्युते लग्ने वधे
वक्षितिसूनुना वंदुस्थे विबले सोम्ये प्रह्नः सनापतिवधः १४ इति श्री
काशिनाथकृतो प्रह्नप्रदीपे जयपराजये प्रह्नाध्यायः सप्तदशः ११ ॥
अथ भोजनप्रह्न कठुः सूर्यः कुजस्तिक्तो लवणश्च निशाकरः मिश्रोव
धो गुरुर्मिष्टो भागवश्चामुच्यते १ शनिकक्षायकेन्दुस्थो भधे नित्य
ग्रहो वलिः सोम्ये लग्ने रसे युक्तो भुक्तपापे वनीरसः २ यः पश्यति ग्रहो
लग्ने केन्दुस्थस्तस्य योरसः सरसः प्रथमभुक्तः प्रह्णे नेव वनक्रमात् ३
इति काशिनाथकृतो प्रह्नप्रदीपे भोजनप्रह्नाध्यायो द्वादशः १८
अथ लाभप्रह्नः ॥ धने लग्ने त्रिकोरां व वंदुवित्तेशलग्नपः अन्योन्यं लो
कितायुक्ता हतं लालप्रदायतः १ त्रिकोरां केन्दुके सोम्याः सद्यो लाभप्रदा
मतः केन्दुत्रिकोरागाः पापाः लाभविघ्नकराः स्मृताः २ उच्चाशु
भायदा लग्ने केन्दुनेकमिश्रवस्थिताः तदालाभप्रकुर्वन्ति मर्दश्चेत् सोम्य
विधितः ३ धर्मस्थाने स्थिते सोम्ये गुरो लग्ने चतुरे रवौ ॥ शुभे लाभ

स्तगे लाभस्तदापापे त्रिकर्मगे ४ पूर्णो लाभ गतश्च नुः सोम्य
स्तगो धने पिवा ७ भोवा लाभ गस्तगो लाभ दस्तक्षरां भवेत् ५
लग्ननाथो यदालने लाभे लाभेश्वरो भवेत् उदितः स प्रमस्यो
वा तदालाभ करुस्म ता ६ वंदश्चक्रोगुरुवापिलाभलाभेशविशि
ते । स्वतोवा परतो वापिलाभो भवति निश्चितं ७ उच्चः शक्रः सु
ते लग्ने लाभे वाथ वतुर्थके उच्चैवाय ग्रहो लाभो जायते सर्वसं
पदो ८ तुङ्गे गेहे मित्रगेहे स्वगेहे च न विधीते उदिते जाय
ते लाभश्चात्र गेहो द्यो ल्पका ९ राजयोगो द्ये लाभ वरे लग्ने
भवेत् लाभे चंदे क्षिते के केन्द्रे त्रिकोरो वस्थिते ग्रहेः १०
यत्र नान्यो लाभ योगो विद्यते न वमृग हं ७ भे न लोकिते तत्र
लाभे चित्तो निगद्यते ११ द्वादशो च भावे च यस्य यस्यास्ति
प्रकृतः तस्य तस्य भवेत् लाभो धन उत्रादिकस्य च १२
इति श्री काशनाथ कृतो प्रह्लादपदीये लाभ विवारा ध्यायस्त्रयोदश १३
अथ नष्ट लाभ प्रह्लाद नष्टदमस्य लाभ स्यादिति प्रह्लाद विचारयेत् लाभ
स्थानं नष्ट लाभे विशेषाः कोपिलाभतः १ भानुभौमौ कंटकस्थौ सवतौ
धातुकारकौ मूलो मंदबुधौ प्रह्लाद जीवाजी वेदभार्गवा २ तल्लग्नने
युते दृष्टे चित्वा धात्वादिका यथा प्रह्लाद व हतनष्टा दोषव्यग्रह व लेव
देत् ३ रतौ भास्कर भूपुत्रौ श्वेतौ शक्र सुधा करौ ॥ हरि उधौ ग
रूपितः कृष्णवर्णा शनि भवेत् ४ चतुरस्रो भानुभौमौ वृत्तहि ५
यतो बुधः स हि उदीर्घः शीता ७ सुरे ज्य वरु लोमत ५

शुक्रोतिसहस्रोदीर्घश्च सहस्रद्विः शनिरुच्यते लग्नश्चामि समानं च वीरवर्णा
 दीकं वदेत् ८ केन्द्रस्थानस्थितिरवेष्टेः वलवद्विष्टिः शोच्यते शु
 भावे लग्नराशेश्च संख्या लग्नांशतः पथं ७ शीर्षोदये परा वंदे
 अभयुक्ते स्थिते शुभे स्या नष्टलाभो लाभेव शुभे युक्ते स्थिते तथा
 ८ धने सुते सुखे लग्ने लाभे चापि शुभो ग्रहः नष्टलाभं करः करो
 विपरीतं करोति हि ९ लग्ननाथे शुभे युक्ते लाभस्याद शुभे नहि
 लग्नास्त नाथयोगे नष्टप्राप्तिश्च कथ्यते १० लग्न लग्नेशसंयुक्तेन
 हृदः सप्तमेश्वरः लग्नाधिपे सप्तमस्थे नष्टलाभो न जायते ११
 परा वंदः शुभे युक्तः सुखे वित्तं वन हृदः सार्के वंदे ब लाभो स्ते वक्त्रे
 वास्ते श्वरे तथा १२ ददाति तत्करोद व्यं लग्नस्थे सप्तमाधिपे च
 देव पापसंयुक्ते वीरोद व्यनयच्छति १३ मेयातिकं न्या कर्कीसुः
 कर्मस्थाः शुभविहिताः नष्टद्वयस्य लाभः स्या लग्नेपि च शुभा
 श्रिते १४ वीराहमेधनेद व्यं स्थितिद व्यस्य सप्तमे एवं विचार्य व
 क्त व्य वीरादिनां विनिर्णीया १५ स्थिरे लग्ने स्थिरे भागे स्थिरे व
 गीतमांशके स्वकियेन हतं द व्यंग हे। स्तीति बुधो वदेत् १६
 गृहपार्श्वे स्थिते भीतं द्विः स्वभोग हा द्विः धतं वरे न्यलोकेन
 हतं ग्रामा द्विर्गीत १७ शुभश्च वधिरश्चैव वैवकं पंगरे वव
 मेयादिनां दी वारात्रो त्रयं त्रयमुदाहृतं १८ जीवा दष्ट मत्तं सो
 १९ नष्टपक्षे शधि लके ॥ शीघ्रं नष्टस्य लाभस्यादीपे खेटे विशो यतः १९

इति श्री काशिनारायण कृतौ प्रहस्यप्रदीपे नष्टप्राप्ति समाप्ताः
 शुभं मंगलं शोभः सर्वदाः शुभम्

ASHA ARCHIVES
1926
I
BIBLIOTHECA

9013/2 912

Blank white paper fragment

॥ अथ जगत्त्रिंशत्तन्त्राणां सूत्रम् ॥
॥ अथ जगत्त्रिंशत्तन्त्राणां सूत्रम् ॥

